

ערוץ 2000

נאיריק את השבת

”ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה

לְאַחַר שִׁיזֶסֶף הַצָּדִיק מְדַרִּיד חֲמִשָּׁה מֵאָחָיו לְזֹמֶר שֶׁהֵם רוֹעֵי צֹאן הוּא מַצִּיגֵם לְפָנֵי פְרָעָה.

זמני השבת

ר"ת	ערים	כניסת שבת	צאת שבת
17:51	ירושלים	16:26 (16:06 דק' 40)	17:17
17:46	תל אביב	16:24	17:16
17:46	חיפה	16:24	17:15
17:51	באר שבע	16:27	17:18

הזמנים על פי לוח ערוץ 2000 לשיטת זמני "אור החיים"
 אחינו בית ישראל שמעו: צום העשירי יהיה ביום השלישי. יהפוך אותו הקדוש ברוך הוא לששון ולשמחה, כדכתיב "כה אמר ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבי".

גוי מפרש חלה, הייתכן?!
הרב ישי מלכה

הרב אהרן מרגלית: "הייתי בוכה לאימא"
יהונתן דדון

הילד מתבייש בשם שלו?
הרב שמשון פוקס

למה לא אומרים "שבת שלום" במנחה?
הרב נתן פוקסברמר

מה החזיק את יוסף בתוך הבור?
המקובל הרב יוסף ביטון

BO@tv2000.co.il | 03-613-2000 | טלפון | במגוון שפות | 24/6 | פרטים בשבוע הבא

משהו גדול מתחיל!
אתם מוכנים?!

פרטים בשבוע הבא

בסוד שיח

אלעד כהן בשיח אקטואלי עם
המקובל הרב יוסף ביטון
מרבני ערוץ 2000

מה החזיק את יוסף בתוך הבור?

צום עשרה בטבת – מה זה נוגע אלינו היום?

"צום עשרה בטבת הוא מארבעת הצומות הקשורים לחורבן בית מקדשנו. ואמרו רבותינו הקדושים כי כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאילו נחרב בימיו. וכדי להבין את זה, צריך לדמיין שאילו בית המקדש היה בנוי כעת, הוא היה נחרב ממש הרגע. זאת אומרת, זה לא צום 'לזכר מה שהיה אז' אלא על המציאות העכשווית. והדבר הכי יסודי ועיקרי שאנחנו צריכים לקחת מהימים האלו – זה עניין החזרה בתשובה. כל אחד ואחד מאיתנו צריך לעשות חשבון נפש פרטי: מה אני 'תרמתי' כביכול לחורבן בית המקדש שעדיין לא נבנה? והדבר הזה נכון בכלל לכל יום ויום, אדם חייב לחנך את עצמו תמיד להיות 'בתוך עמי אֲנֹכִי יֹשֵׁב', לא לפרוש מן הציבור. אחד מהכוחות הגדולים של עם ישראל בא לידי ביטוי דווקא ברעגים שכל עם ישראל מתאחדים ופועלים פעולה אחת משותפת לכולם. וזה נכון בפרט בענייני בית המקדש ובענייני גאולה, כמו שאמרו רבותינו על הפסוק 'שִׁמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ כָּל אֱהֻיָּה שִׁישׁוּ אֶתָּה מְשׁוֹשׁ כָּל הַמִּתְאֲבָלִים עֲלֶיהָ' – חז"ל אומרים: כל מי שמתאבל על ירושלים, לבסוף יזכה בעזרת ה' לשמוח בשמחת בניין בית המקדש ובניין ירושלים. ובוודאי שכולם חייבים לצום, ולהשתדל ולמסור נפש על הדבר הזה – גם כי זו חובה מן הדין – וגם כדי להרוויח את העיקר החשוב של להיות חלק מכלל ישראל. ובוודאי שהצער והצום והתשובה ממנה, בעזרת ה', את גאולת ישראל ברחמים, אמן".

בפרשת השבוע נאמר שיוסף לא נטר כלל טינה לאחיו. איך אפשר להגיע לדרגה כזו של אמונה?

"זה עניין של דרך חיים. יוסף הצדיק, כידוע, הוא כנגד ספירת היסוד. הוא אחד מהרועים שרועים את צאן ישראל עד סוף כל הדורות. מה שיוסף הנחיל לנו הוא בעצם לאלף השישי, האלף שאנו נמצאים בו כעת, שהוא כנגד ספירת היסוד. יוסף מנחיל לנו תכונה שכל יהודי ויהודייה חייבים לקנות בקניין גמור: 'עֲתָה אֵל תַּעֲצֹבוּ וְאֵל יַחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי מִכְרַתֶּם אוֹתִי הִנֵּה כִּי לְמַחִיָּה שְׁלַחְנִי אֶלְכֶם לִפְנֵיכֶם' – ההבנה שאין עוד מציאות חוץ מהקב"ה בעולם. רק תחשבו על זה: יוסף הצדיק, במשך כל מה שהוא עבר – קטסטרופה שאי אפשר לתאר אותה במילים, ואפילו קשה לדמיין: הוא נזרק לבור, אחיו הגדולים מוכרים אותו, הוא נכלא בבית הסוהר המצרי לכל כך הרבה שנים. אי אפשר לתאר את זה. ומה החזיק את יוסף לאורך כל הדרך? ההבנה שאין עוד מלבדו כלל. אין שום כוח בבריאה – לא של אדם ולא של טבע – שיכול להרע לי או להיטיב איתי אפילו כמלאו נימה. רק הבורא יתברך בכבודו ובעצמו, ורבים שלוחים למקום. עם האמונה הזו יוסף חי, כך הוא שרד – וכך הוא הצליח לצאת מן הבור ולהפוך להיות מלך על כל העולם. מלך אמיתי – זה אדם שמבין ומפנים בכל רמ"ח איבריו וספ"ה גידיו: אין עוד מלבדו כלל. כל מי שמנהיג אותו, בין בעניינים רוחניים ובין בעניינים גשמיים – זה הקדוש ברוך הוא. כל מה שקורה סביבו זו תפאורה. כך הבינו גדולי ישראל במשך כל הדורות, וגם אנו חייבים לשאוף לחיות כך. לכן נאמר: 'כֹּל הַכֹּסֶם כְּאִילוּ עוֹבֵד עֲבֹדָה זָרָה'. מה קשור עבודה זרה? כי האדם שהכעיס אותך וכעסת עליו – זאת עבודה זרה ממש. האדם הזה לא הכעיס אותך – אין עוד מלבדו כלל. הוא שליח של הקדוש ברוך הוא לנסות אותך בניסיון של כעס. כל יהודי צריך להתאמץ מאוד ולקנות את המעלה הזו, על ידי תפילה ובקשה לה' יתברך, שיזכה אותו להשגה האלוהית היקרה הזאת."

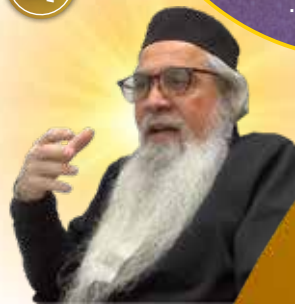
השידור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30
לייעוץ אישי וברכה מהרב, חייגו 073-3212998

חושג ביהדות

גלות מצרים

שמה של תקופת השעבוד של עם ישראל במצרים. הגלות החלה כאשר יעקב ובניו ירדו למצרים בעקבות הרעב בארץ כנען ובשל הזמנת יוסף שהיה משנה למלך מצרים. בברית בין הבתרים הובטח לאברהם אבינו שזרעו יהיה גר בארץ לא להם 400 שנה, אך חז"ל למדו שהגלות בפועל במצרים נמשכה 210 שנים בלבד. בתחילה חי בני ישראל בארץ גושן בשפע ובנכוד, אך לאחר פטירת יוסף החל השעבוד בפרך. הגלות הייתה תהליך של זיכון וטיהור, שהכין את העם לקבלת התורה ולכניסה לארץ ישראל.

ד"ר קריאה: ד"ר 2

למה יעקב אבינו פחד לרדת למצרים?

נשיעקב אבינו שומע שיוסף בנו חי, הוא שמח שמחה עצומה. אבל כשהגיע הרגע לרדת למצרים בפועל – הוא מהסס. למה? הרי בנו האהוב שם!

התשובה היא שיעקב אבינו זכר היסב את ה"עבר המשפחתי". סבו, אברהם אבינו, ירד למצרים בזמן הרעב, וכמעט איבד את שורה. כאשר אביו, יצחק אבינו, רצה לרדת למצרים בזמן הרעב, הקב"ה הזהיר אותו מלעשות כן.

יעקב אבינו יודע שמצרים היא מקום של סומאה רוחנית, וחשש משפחתו תיטמע בתרבות המצרית, תשכח את דרך ה', ולא תחזור לארץ הקודש. יעקב אבינו ידע שלא מדובר רק בגורלו שלו, אלא בעתיד של עם ישראל כולו.

לכן הקב"ה התגלה אליו והבטיח לו: 'אֵל תִּירָא מִדֶּה מִצְרִימָה... אֲנִי אֶרְדָּה עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנִי אֶעֱלֶךָ גַּם עִלָּה'. רק אחרי ההבטחה הזאת, יעקב אבינו יכול היה לרדת בלב שלום – בידיעה שזו גלות מתוכננת שתסתיים בגאולה.

המגזין נצפה

בצינון הקדוש של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

בזמנכם את המגזין באקום מאניין
לחצו לטלפון או לטאבלט:
058-450-2000
MAG@TV2000.CO.IL

הצצה לפרשה

צום עשרה בטבת

אחד מארבעת ימי תענית לזכר חרבו בית המקדש. צום זה מציין את תחילת המצור של נבוכדנצר מלך בבל על ירושלים שהסתיים בעבר תקופה בחרבו ממלכת יהודה, חרבו תעיר ירושלים וחרבו בית המקדש הראשון.

ערוץ 2000

מזל: ערוץ 2000 להפצת יהדות
עורכי: נפתלי | ביקורת: חברי ועדת הביקורת
גרפיקה ועיצובים: מחלקת הסטודיו @ כל הזכויות שמורות

מרכזיה: 2610 * שלוחה 1
להאזנה לפרוט: 03-378-2000
בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000
להזמנת רב או רבנית לחונ בית ללא עלות
חייגו: 073-321-2992 * זמין 24/6
להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים
מפיצי המגזין: חייגו 073-2866527
להצטרפות לקבוצות הוואטפון: 058-450-2000
לקבלת המגזין במייל ולהערוך ניתן לפנות
לכתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

חזון יצחק

מורנו ורבנו, מרן הראשון
לציון, הרב יצחק יוסף

פירות העומדים לסחיטה, צריך לעשורם?

משתמש [בלימון] אך ורק לנתינת טעם בסלט וכדומה, מכל מקום אינו פטור מתרומות ומעשרות [משום] ששם פרי עליו. וכך משמעות פשטות הפוסקים שהביא שם [ב"חזון עובדיה", והם:], ה"חזון איש", שו"ת "משנה הלכות", ספר "קדושת הארץ" ועוד, שלא חילקו בזה. ולכן כתב בסתמא שלימון חייב בתרומות ומעשרות בברכה. והוא הדין לעניין מה ששאל בפלפל חריף לאדם שאינו נוהג לאכול את הפלפל, ורק נותן אותו לטעם בסלט וכיוצא בזה – מה דינו לגבי תרומות ומעשרות. הנה, כיוון שראוי אותו הפלפל לאוכלו בפני עצמו – חייב בתרומות ומעשרות, ששם של ירק עליו. וכמו שכתב שם מרן אאמו"ר זיע"א, שתבלינים הראויים למאכל בפני עצמם, כגון בצלים ושומים – חייבים בתרומות ומעשרות. והוא הדין לפלפל שחייב בתרומות ומעשרות. ורק פלפלים שחורים שנטחנים דק דק, וכן כורכום וכמון וכיוצא באלו שאינם ראויים למאכל כלל בפני עצמם, אלא אך ורק ראויים לתיבול, אלו פטורים מתרומות ומעשרות.

השידור הקבוע במזא"י שבת קודש

לכבוד היקר והנעלה, שלום רב.
בדבר מה שמבואר בספר "חזון עובדיה"
על הלכות תרומות ומעשרות, שהעיקר
להלכה שיש להפריש מלימונים תרומות ומעשרות
בברכה. ושואל האם יש לחלק בין אדם שנוהג
לאכול את הלימון, לבין אדם שמשתמש בלימון רק
לנתינת טעם בסלט, שאז יש לדמותו לתבלין.

הנה, כפי שביאר בהלכה ובהערה כולה, [שלימון] הוא פרי שנאכל כשמתקנים אותו או כשהוא כבוש במי מלח או חומץ [עדיין] שם של פרי עליו, לכן אף על פי שהלימון עומד לסחיטה, מכל מקום חייב במעשר. ולא דמי [דומה דינו של הלימון] לפלפלים דקיימי [שעומדים] רק לתבלין וכל נטיעתם היא אך ורק על דעת שיתייבשו ויתבלו בהם מאכלים.

על כן, אף
אם האדם

זמן קריאה דק' 1.5

צילום: גוסס איליה

נקודת האור - הרב עידו סחמה - מרבני ערוץ 2000

"הקוף חטף את האיש והעלה אותו לעץ"

זמן קריאה דק' 1.5

איש אחד הלך לאיבוד ביער הצפוף. במשך שעות ארוכות, הוא שוטט בין העצים הגבוהים. בשלב מסוים, כשהוא כבר הרגיש שהוא הולך במעגלים, הוא החל להתייאש. לפתע, בין הענפים, הוא הבחין בקוף. "הקוף הוא סוג של 'מלך היער'", חשב לעצמו האיש, "הוא מכיר כל פינה נידחת ביער שאני לא מוצא בו את הידיים ואת הרגליים – הוא בוודאי יצליח לחלץ אותי". הוא ביקש מהקוף עזרה והקוף הסכים בשמחה. אבל אז, פתאום, נשמעה שאגת נמר מחרידה! תוך שבריר שנייה, הקוף חטף את האדם וטיפס איתו במהירות לראש העץ. למטה, הנמר הרעב שאג בכעס: "אני לא זז מפה עד שאחד מכם ירד!"

הם לא הסכימו. הנמר העקשן המשיך לשבת מתחת לעץ, וגם הקוף והאדם. בשלב מסוים, העייפות החלה לכרסם בהם. "יש לי רעיון", הציע האיש, "בוא נעשה משמרות: אחד מאיתנו יישן שעה, וביתיים השני ישמור עליו שלא ייפול, ואז נתחלף". הקוף העיף הסכים מיד. האיש נרדם ראשון, והקוף שמר עליו במסירות. אחרי שעה הם התחלפו – האיש שמר והקוף נרדם. ואז התגנבה לליבו של האדם מחשבה אפלה: "הרי הנמר לא יזוז עד שאחד מאיתנו ייפול. אם אדחף את הקוף, הנמר יטרוף אותו וילך לו, ואני אצא מפה בשלום..."

בשקט, הוא התקרב לקוף הישן. לקח נשימה עמוקה... ודחף! הקוף נפל – אבל ברגע האחרון הצליח להתעורר, כרך את זנבו סביב ענף וחזר במהירות למעלה. הקוף הבין הכול. אבל הוא לא אמר מילה. הוא פשוט ישב על ענף אחר, במרחק, עד שאחרי כמה שעות הנמר התייאש והלך. רק אז עזר הקוף לאיש לרדת מהעץ והוציא אותו מהיער. האיש לא ידע איפה לקבור את עצמו מרוב בושה.

חכמינו ז"ל לימדו אותנו: "כל הכופר בטובתו של חברו – סופו שיכפור בטובתו של הקב"ה". כי מי שאינו יודע להכיר טובה לבשר ודם, כיצד ילמד להכיר טובה לבורא? לזכור את מי שעמד לצידך, להישאר נאמן לו גם בשעת מבחן, ולהמשיך להיטיב אפילו למי שפגע בך – זו גדלות נפש אמיתית. זו הדרך שבה האדם מחקה את בורא עולם. כי הכרת הטוב זו לא "עוד" מידה טובה – היא היסוד שעליו נבנית כל עבודת ה'.

מה הכשר?

באיזה הקשר מדובר בפרשה זו המספר חמש?

יורדים את התשובה? שלחו לנו למייל!

תשובה מהמגזין הקודם:
בשתי הפעמים ירדו עשרה אחים למצרים, פעם בלי בנימין ופעם בלי שמעון שהיה אסור.

פרשת ויש

106

פסוקים בפרשה!

הפסוקים השבועיים:
"ויהי דבר" (יחזקאל ד')

11
הפרשה ה' של החומש הראשית.

יהודה מתעמת עם יוסף, יוסף חושף את זהותו בפני אחיו, יעקב אבינו ומשפחתו יורדים למצרים, מפגש השבטים עם פרעה, מפגש יעקב עם פרעה, יוסף ורכש את ארץ מצרים ותושביה.

יש לי תינוק. צריכה לצום?

24/6

בכל חלקי השולחן ערוך

בשולחן שפות

לשאלות חייגו או כתבו: BO@TV2000.CO.IL

03-613-2000

מענה ההלכה העולמי

ערוץ 2000

השידור הקבוע ביום שלישי בשעה 21:00, ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

"פעם ראשונה שזיכיתי חייל במשפט!"

"עניתי לו: 'כן, כבוד השופט. כשהתגייסתי לצבא, הייתי חייב להישבע אמונים למדינה, לנשיא, למפקדים ולחוקים. ובסוף נוסח השבועה אמרתי: כה יעזור לי ה'. זאת אומרת – כל השבועה שלי מותנית ברצונו של מלך העולם. אני יהודי, ובורא העולם ציווה אותי לכסות את ראשי בשעה שאני מברך. ואם נוסח השבועה שלי מותנה ברצון המלך – מי יכול לתת פקודה נגד רצונו? המלך הוא לפני הכול".

"השופט נשאר בהלם. הוא אמר לי: 'זו הפעם הראשונה בחיי שאני מזכה חייל במשפט כזה. אני אפילו מתנצל ומשבח אותך על האמת הפשוטה הזו – המלך אכן לפני הכול".

"מאותו הרגע, המשיך הסבא, "הבנתי שיש בורא לעולם והחלטתי לשים אותו לפני כל דבר אחר בחיי. כשהשתחררתי מהצבא הקמתי בית יהודי אמיתי, והתחלתי ללמוד תורה כרצוני יתברך".

"היום", הוא הסתכל על המשפחה הגדולה סביבו, "אני זוכה ביחד עם כל צאצאיי לסיים את כל הש"ס!" כשאדם מכניס את ה' לתוך כל צעד שלו – כל פעולה נעשית מצווה וכל רגע נעשה בעל חשיבות. וכך האדם מוצא את קו האור שמוביל אותו: לזכור שהקב"ה לפני הכול, ולהפוך את הרצון האישי שלו לשותף ברצון העליון. שבת שלום!

השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

לשנות דורות שלמים: סיום הש"ס העולמי הוא יום של חג אמיתי בעם ישראל. באולמות הענק בארצות הברית מתכנסים קרוב למאה אלף יהודים לחגוג יחד את סיום לימוד כל התלמוד בבלי.

תלמיד חכם שהגיע במיוחד מארץ ישראל לאירוע שם לב למשפחה אחת שבלטה בקהל. סבא מבוגר, לצידו ילדיו, נכדיו וניניו – כולם יחד, כולם שרויים בשמחה יוצאת דופן. משהו בשמחה הזו היה שונה, עמוק יותר. הוא ניגש אל הסבא ושאל: "כבוד הרב, אני רואה שאצלכם השמחה היא ממש מיוחדת. מה הסיבה?" הסבא חיך וענה: "גדלתי בבית מסורתי. כשהתבגרתי התגייסתי לחיל הנחתים האמריקני, המארינס. אומנם לא המשכתי לקיים את כל מנהגי הורי באדיקות, אבל היו כמה מצוות שהקפדתי עליהן בכל מחיר. אחת מהן הייתה לברך על כל דבר שאני אוכל". "כשהגענו למחנה האימונים, הבהירו לנו במפורש: כל החיילים צריכים להיראות אותו דבר, לכן אין לכסות את הראש במחנה. אבל איך אוכל לברך כך? למרות הפקודה המפורשת, ידעתי שאני לא מתכוון לוותר – והמשכתי לכסות את הראש כשהייתי מברך".

"אחרי כמה ימים המפקד ראה אותי והחליט להביא אותי בפני שופט צבאי. השופט התפלא מאוד שהגעתי בלי עורך דין, ושאל: 'יש לך מה לומר להגנתך?'"

לכל אדם יש עולם פנימי עשיר. מלא ברגשות עדינים, רצונות עמוקים, חלומות שקטים שהוא נושא בליבו מאז ילדותו. כל אחד מאיתנו שונה מחברו – אחד נמשך ליצירה, אחר לעשייה; אחד חם ורגשי, אחר מתון ושקול. השונות הזו אינה תקלה אלא חלק מכוונת הבורא, שהרכיב את האנושות מפסיפס מופלא של נשמות שונות. אבל בתוך כל המגוון הזה יש נקודה אחת משותפת, יסוד שעליו נשענת כל גדולתו של האדם: הזיכרון שהקב"ה עומד תמיד לפניו. זוהי ההכרה שהחיים אינם רק מרחב שבו אני מבטא את עצמי, אלא מסע שבו אני מבקש לגלות מהו רצון ה', ולהתאים אליו את רצונותי.

זה לא אומר שהרצונות האישיים נעלמים; הם רק מתעדינים ומקבלים עומק. במקום להיגרר אחרי מה שמתחשק באותו רגע, האדם לומד לשאול: מה רצוני האמיתי? ומה רצונו של מי שנתן לי חיים? דווקא מה"מגבלה" – נוצרת החירות הפנימית.

כשיעקב אבינו התאבל על בנו יוסף הוא חלם על הזכות לדעת מה עלה בגורלו. הקושי של הלא-יודע לא נתן לו מנוח במשך 22 שנה. ואז – באותו רגע עוצמתי שאליו מתנקזות כל כך הרבה שנים של נגעוע – יעקב עוצר, מרים את ידו הימנית ואומר: "שמע ישראל, ה' אלוהינו, ה' אחד". הקב"ה הוא לפני כולם. את הבחירה הזו עשה יהודי אחד, שמלמד איך רגע אחד של החלטה לשים את ה' לפני הכול – יכול

זמן קריאה: 2.5 דק'

פטירת משה רבנו בשבת

אין קובעים שיעור תורה ברגלים

בשבת בין תפילת מנחה לערבית, משום שבאותו זמן נפטר משה רבנו – ואמרו רבותינו ז"ל: כי בשעה שחזנו מו, כל בתי המדרשות בסלים. עם זאת, שני אנשים יכולים ללמוד יחד, וכל שכן שמוחזר ללמוד ביחידות. מסיבה זו יש שנהגו שלא לבקר לחברו בברכת "שבת שלום" לאחר תפילת מנחה בשבת, משום שומשה רבנו נפטר באותה שעה.

שאבא

יקר לכם,

האם הוא

היה יקר לכם גם

כשמכרתם אותו?"

ואכן, התוכנית מצליחה:

כשנתקלו השבטים בחומת

האמת הפנימית – לא יכלו לענות

ליוסף הצדיק, כי נבהלו מפניו.

יוסף לימד אותנו שיעור חשוב: האמת

אינה תמיד נוחה, אבל היא הדרך היחידה

לשלמות פנימית אמיתית. רק כשנחליט

להתמודד עם האמת שבתוכנו, נוכל להגיע

לתיקון אמיתי ולחיים של יושר.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

מעל החזל - הרב מנחם וייס - מומחה עולמי למזלות - מרבני ערוץ 2000

מידת האמת

הקיצונית של מזל גדי!

שלום.

אנשי מזל גדי ידועים מאוד באמינותם

יוצאת הדופן. אצלם, תוכלו להיות בטוחים,

מילה היא מילה. הייתי אפילו מפריז

ואומר שקצת מסוכן לנסות לרמות

את בני ובנות מזל גדי.

עד כדי כך האמת היא נר

לרגליהם, שאפילו אם החיים

"מאלצים" אותם מפעם

לפעם לשנות מעט מן

האמת, ואפילו מפני השלום,

זה לא קל בשבילם בכלל.

הם צריכים המון כוחות נפש

ועבודה עצמית לא קטנה כדי

לוותר על ה"אני מאמין" שלהם.

בפרשת השבוע, אנו רואים את

הרגע שבו יוסף מוביל את אחיו למעמד

שבו הם נאלצים להתמודד עם האמת הפנימית

יוסף מאזין בסבלנות לנאומו חוצב הלהבות של

אחיו הגדול יהודה; נאום שכל כולו דאגה

לאביהם, יעקב. אבל אז, משפט

אחד שאומר יהודה דוחף את

יוסף לקצה. "כי איך אֶעֱלֶה

אֶל אָבִי וְהַנֶּשֶׁר אֵינָנוּ אִתִּי פֶּן

אֶרְאֶה בְּרַע אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת

אָבִי" – אומר יהודה, ויוסף

לא מצליח להתאפק, "קורע

את המסכה" ומתוודע בפניו

אחיו, באומרו: "אָנִי יוֹסֵף הָעוֹד

אָבִי חַיִּי?"

רבותינו המפרשים ז"ל מסבירים

שיוסף הצדיק חיכה לרגע הזה –

הרגע שבו אחיו הקדושים ייאלצו להתמודד

עם נקודת האמת שבתוכם: "אם אתם טוענים

זמן קריאה: 1 דק'

האם יוסף הוא אבן בן הזקונים?

שלום כבוד הרב. ידוע שיוסף הצדיק שלט במצרים במשך 80 שנה. מדוע הוא לא הכשיר את אדמת ארץ ישראל לעם היהודי?

כי יוסף ידע שעדיין לא הגיע הזמן, עד שיתבררו נשמותיהם של ישראל ויעברו את השעבוד, ככתוב בבבית בין הבתרים, ועוד 40 שנה במדבר ללמוד תורה מפי משה רבנו עליו השלום.

בפרשה הקודמת קראנו שיוסף מכר מזון למצרים וכן שביקש מהם לעשות ברית מילה תמורת המזון. למה היה חשוב ליוסף שהם יעשו ברית מילה?

כי לא רצה לפרנס אנשים עם עורלה, שהיא דבר מגונה.

למה התורה קוראת ליוסף הצדיק "בן זקונים", אם בנימין הוא הקטן?

כי בנימין היה עדיין מאוד קטן. יוסף היה בחור צעיר בתחילת לימודיו ויעקב היה כל היום מבלה איתו בלימוד תורה. וכל מה שיעקב אבינו למד בימי חייו הוא העביר ליוסף.

בני כמה היו מנשה ואפרים בפעם הראשונה שיעקב אבינו ראה אותם?

מנשה ואפרים היו בני שמונה שנים.

השידור הקבוע ביום שישי
בשעה 08:00

מוצי"ש בסלון
מזמינים עכשיו
רב או רבנית למפגש
רוחני בסלון שלכם,
ופותחים את השבוע
עם דלק ואנרגיה!

100%
לשם שתיים
ללא עלות!

להזמנת חוג בית
חייגו או סרקו: **073-321-2992**

סיפור לשבת

הרב אסי עדני
מרבני ערוץ 2000

הסוד שנגלה לפדוי השבי על שחרורו

שנתיים לפני ששורד השבי אליה כהן נחטף, הוא קיבל אבחנה רפואית מצערת: אפילפסיה. המחלה גרמה לו צער גדול, והוא הרים את עינו לשמיים ושאל: "ריבוננו של עולם, מכל העולם דווקא אני?"

עברו שנתיים, ואליה נחטף. הוא הוחזק בתוך המנהרות בעזה במשך 505 ימים ארוכים ומפחידים, עד שסוף סוף שוחרר בעסקת החטופים השנייה.

כשיצא לחופש, אחד הדברים הראשונים ששאל את אימו היה: "למה שחררו דווקא אותי מכל החטופים?"

אימו שלפה מכתב – מכתב המלצה לשחרורו. שם היה כתוב שבגלל מחלתו, יש לו זכות להשתחרר והוא קודם לשחרור מהאחרים.

באותו רגע אליה הבין כי המחלה הזאת, שכל כך סבל ממנה ושתהה בגללה "למה דווקא אני" – היא בדיוק מה שהוציא מידיהם של מפלצות החמאס בריא ושלם. הקב"ה הקדים רפואה למכה. אנחנו רואים רק נקודה אחת מתוך ציור שלם. מה שנראה לנו היום כקושי, כמכשול, כעיכוב – יכול להיות בדיוק מה שיציל אותנו מחר. חכמינו ז"ל אמרו: כל מה שעושה הקב"ה – לטובה הוא עושה. ושום דבר לא מקרי. בסיפור של שורד השבי אליה כהן האמת הזאת מתגלה בצורה כל כך חדשה. המחלה שהכאיבה לו, שנראתה בעינו כעוול, הפכה להיות בדיוק הסיבה להצלתו. אדם לא יודע מה יוליד יום. לפעמים רק אחרי שנים הוא מבין למה עבר את מה שעבר, אבל החוכמה האמיתית היא לחיות באמונה גם לפני שרואים את התמונה המלאה. לדעת שכל מה שהקב"ה עושה – גם אם לא מובן לנו עכשיו – נובע מרחמים גדולים.

כשאדם מחזק את עצמו בגישה הזאת, הוא זוכה למנוחת נפש אמיתית. הוא מקבל את החיים באהבה, ורואה את המסלול שלו בעומק. הקב"ה מוביל כל אחד ליעדו בדרך הנכונה בשבילו – ולפעמים רק אחר כך מתגלה שדווקא הקושי היה המפתח לברכה. האמונה היא שמאפשרת לנו לקבל את הרגעים הקשים כשלב הכרחי בדרך לטובה גדולה יותר. כשחיים בהכרה שאין מקרה בעולם, שכל דבר נעשה בדיוק מופלא – אפשר למצוא נחמה ואופטימיות גם באפלה הכי כבדה. זו ההבנה שמאפשרת לאדם לומר "הכול לטובה" בלב שלם – מתוך ידיעה שמאחורי כל מכה מסתתרת גם הצלה.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חייגו: **073-321-2992**

כוחה של חילה - הרב שמואל ממן - מרבני ערוץ 2000

לשון הרע בבית הכנסת

נרגשים ושמחים היו בני קהילת "אהבת השם" בשמחת הכנסת ספר תורה חדש ומהודר לבית הכנסת. כתיבת האותיות החלה ברגשי גיל ושמחה, ובסיום התהלכה ברחובה של עיר נערכה קבלת עול מלכות שמיים ברוב עם. לאחר מכן נכנסו כל בני הקהילה לבית הכנסת, כשהנשים זורקות סוכריות לילדים מעזרת הנשים. דינה הביטה בהתרגשות בבעלה וילדיה המפזזים בשמחה, כשלפתע נפל מבטה על בחור שעמד בין המתפללים, והיא מיד חשבה על רעיון לשידוך עבור בת דודתה. פנתה דינה אל שכנתה מרים, שעמדה לצידה וביקשה לברר מי הוא. "מי, הגבוה שם?", שאלה מרים והמשיכה: "כן, בטח שאני מכירה. הוא הבן של הזוג המוזר שמתגורר בקצה הרחוב".

שאלה: האם היה מותר למרים לענות כך?

תשובה: אסור היה לה לענות כך, שזהו בכלל איסור לשון הרע. מלבד זאת, כיוון שהמקרה היה בבית הכנסת, היא עברה על איסור נוסף של "ומקדשי תיראו".

הלכה: המדבר לשון הרע בבית המדרש או בבית הכנסת עובר גם על מצוות עשה של "ומקדשי תיראו", ובית המדרש שלנו אף הוא בכלל מקדש מעט.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו-3 ארוין.

ההשקפה

ראש הישיבה
הרב ראובן אלבז

"קח את גופת הילד ותקבור אותה"

יעקב פלדמן נולד בפולין. בהיותו נער צעיר, נסע להונגריה, שם היה נגע ההשכלה קשה מאוד, והתקלקלו מעשיו. לאחר שעלה הצורך הנאצי, עשה עצמו יעקב כגוי לכל ענייניו, אך תחבולה זו לא עלתה בידיו. הצורך ציווה לחפש ולחקור אחר כל יהודי, ולבסוף תפסו את יעקב והכניסו אותו למחנות. בחסדי ה' הצליח יעקב לצאת בשלום מן המחנות ולעלות לארץ ישראל.

יעקב היה רחוק מאוד מהתורה והמצוות. אפילו ביום הכיפורים פתח את חנותו. באותו יום בא אליו אביו בחלום, ואמר לו: "בני, חזור ליהדותך!"

יעקב התעורר בבהלה, אבל הרגיע את עצמו והמשיך את חייו כרגיל. אביו המשיך לבוא אליו בחלומות יום אחר יום, אבל יעקב הקשיח את ליבו, ולא הסכים לקחת מוסר. בליל שבת כיבה יעקב את האורות בבית, ה' יצילנו, והלך לבית קפה. כשחזר לביתו גילה שכל האורות דולקים. בהתחלה הוא חשב שנגבים פרצו לבית, אבל להפתעתו כל הדלתות והחלונות היו סגורים. יעקב פתח את הדלת ובחשש גדול נכנס אל ביתו, כשלתע ראה את אביו שנפטר, עומד מולו. הביט אליו האב ואמר: "בני, חזור בק! שוב אל יהדותך!" יעקב המבוהל לא היה יכול לישון באותו הלילה. במוצאי שבת החליט יעקב ללכת לסרט. הוא שוב כיבה את האורות ויצא מביתו. ושוב, כשחזר, ראה את ביתו מואר. כשנכנס לבית ראה שוב את אביו מולו. "בני, שוב אל יהדותך, זו ההזדמנות האחרונה!" יעקב הבין שכלתה אליו הרעה. הוא נזכר ששמע על רב גדול בבני ברק, שנקרא "החזון איש", והחליט לנסוע אליו. כאשר נכנס לביתו של "החזון איש", שמע צעקות, "נעוואלד! מדוע אתה מטריח את אביך לבוא מהשמיים?!" יעקב נבהל ורצה לברוח, אבל רגליו רעדו והוא לא היה יכול לזוז ממקומו.

אחרי שיחה קצרה עם "החזון איש", יעקב החליט לשנות את דרכיו. "אמור לי", התעניין "החזון איש", "איזו זכות יש לך, שבגללה נגלה אליך אביך אחרי מותו?"

"אולי עמדה לי הזכות של מעשה שאירע בהיותי נער צעיר", חשף יעקב. "זה קרה זמן מה לאחר שהתחיל מסע ההרג של הנאצים. יום אחד הגיעה אישה בוכה ומבוהלת, ואמרה שהגרמנים הרגו את בנה, והיא אינה יודעת כיצד לקבור אותו!"

"אמר לי אבי: 'קום, יעקב, לך ושא על נופך את בנה המת, כדי שנוכל לקבור אותו. הדרך מסוכנת, וצריך אתה להזהר. לך דרך היער, אומנם יש שם חיות טורפות, אך הן עדיפות על פני החיות ההולכות על שתיים'."

"עשיתי כדברי אבא והלכתי להביא את בנה המת של אותה אישה. שבתו אל אבי, ויחד קברנו את הילד."

אמר "החזון איש": "עכשיו מובן מדוע זכית לגילוי מן השמיים. חסד שעושים עם המתים הוא חסד של אמת. בזכות החסד שעשית, זכית שיתגלה אליך אביך ויצילך מרדת שחת."

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00

שם האדם

הרב שמשון פוקס
מומחה עולמי לשם האדם
מרבני ערוץ 2000

הילד מתבייש בשם שלו?

באחד מכינוסי ערוץ 2000 שהוזמנתי אליו כדי לדבר על סוד שמות האנשים, החלטתי לעסוק בנושא רגיש: שמות עם קונוטציה שלילית. בסוף ההרצאה ניגשו אליי זוג שומר מסורת, והאישה רצתה לספר לי סיפור אישי:

הוריה החליטו לקרוא לה 'שרח', וכבר מהילדות היא סבלה בגלל אותה החלטה. הילדים נלגלו עליה משום שהשם נשמע כמו "סָרַח", מלשון סירחון. היא גדלה כשהיא מתביישת בשמה, ותמיד רצתה להחליפו. היא שאלה: מותר להחליף שם מסיבה כזו?

סיפורי להם מה באמת המשמעות של השם שרח. סיפורי להם שמדובר באישה מאוד מיוחדת בתולדות עם ישראל, נכדתו של יעקב אבינו, והאישה שחיה הכי הרבה שנים בהיסטוריה – יותר מ-400 שנה. היא זו שבישרה ליעקב אבינו שיוסף בנו חי ושולט במצרים, ובזכות זה היא זכתה להיות ברשימה המצומצמת של האנשים שנכנסו לגן עדן בחיים.

שרח בת אשר נולדה בארץ ישראל, ירדה למצרים וזכתה לצאת משם ביציאת מצרים. היא זו שגילתה למשה רבנו איפה טמון ארונו של יוסף בנילוס, והיא זו שגילתה לעם ישראל את קוד הגאולה – "פקוד פקדתי". שרח בת אשר התלוותה לנדודי עם ישראל במדבר ונכנסה עם יהושע בן נון לארץ.

בתקופת דוד המלך מוזכרת "אישה חכמה" שמנעה הרג של עיר שלמה אחרי מרד של שבע בן בכרי, זו הייתה שרח. היא שכנעה את יואב, שר הצבא של דוד, לא להעניש את כל תושבי העיר בגלל בגידה של אדם אחד. אז זה שם עם משמעות מיוחדת מאוד.

אותה אישה שאלה אותי האם עדיף לכתוב את שמה בס' או בש', ועניתי שלדעתי כותבים בש', כמו בתורה "שרח". ונראה שהדבר נכון גם לפי הקבלה.

בכל אופן, הסיפור של אותה אישה הוכיח לי כמה חשוב לתת לילד שם שלא יתבייש בו בעתיד, כמו שהזהירו גדולי ישראל.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות – חייגו 073-3212992.

לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב. חייגו 073-3212996

בדרכי רבותינו

ספרי הקודש שניצלו מהנאצים

"ממוחו אפשר היה לחצוב שני איינשטיינים" – כך אמר מי שאמר, על הגאון רבי יוסף רוזין ז"ע"א, המכונה "הרוגצ'ובר". מילדותו סומן כעליו, ובנעוריו הוא נשלח ללמוד אצל רבי יוסף דב הלוי סולובייצ'יק, יחד עם בנו, רבי חיים מברסק.

העוז שלו היה ייחודי. למרות התבטלותו לראשונים כאשר יצא לו בעיונו שהדין שונה, הוא כתב בכבוד: "ואף דרבותינו הראשונים ז"ל וגם רבנו הגדול הרמב"ם לא סבירא להו כן, עפר אני תחת כפות רגליו, אך העיקר כמו שכתבתי לדינא". יחסו לרמב"ם היה מיוחד, עד שיש מי שמעיד שמדי בוקר וערב, כשהיה פותח את ספריו, היה אומר "בוקר טוב רבי" ו"ערב טוב רבי" לרבנו הרמב"ם. חיבוריו שזכו לשם "צפנת פענח" כוללים פירוש על הרמב"ם ושו"ת, בלשון קצרה וסתומה מלאת הפניות למקורות. כמעט כל כתביו אבדו בשואה. בתו רחל שלחה צילומים זעירים בגודל 2 ס"מ (!) לנוי יורק, רגע לפני שהנאצים כבשו את דווינסק. בזכות אותם צילומים הצליחו, 40 שנה אחר כך, לשחזר את הכתבים ולהוציאם לאור.

זמן קריאה: 0.5 דק'

המוח היהודי

הננו־תרופה שעשתה מהפכה

במשך שנים היו מספלים בחולי סרטן מכל העולם בתרופה בשם דוקסורוביצין, שהייתה נכנסת לגוף החולים ותוקפת תאים, בלי יכולת להבחין בין תא בריא לתא סרטני. תופעות הלוואי היו קשות. עד שצוות חוקרים יהודים מצאו פתרון שיאפשר להביא את התרופה היעילה ישירות לגידול, מבלי לפגוע בגוף כולו. הפתרון היה טכנולוגיה ננומטרית: ליפוזומים – בעוֹת שומניות זעירות המצופות בפולימר פוליאחילן-גליקול (PEG). כל בעוֹת כזו היא בערך מיליארדית ממטר, ויכולה לעבור דרך כלי הדם התקינים. אך כלי הדם של גידולים סרטניים הם פגומים ונחלים – והבעוֹת הזעירות יכולות לחדר דרכם ישירות לתוך הגידול. החוקרים העמיסו את הדוקסורוביצין בתוך הליפוזומים ו"נאלו" אותה בתוך הבעוֹת הזעירה בהגלה מסעה בזרם הדם, כך שחשתחזרו רק כשהיא מגיעה אל הגידול עצמו. כך, בחסדי ה', מסופלים דיווחו משמעותית על פחות תופעות לוואי. מינהל המזון והתרופות האמריקאי אישר את ההמצאה היהודית והיא הפכה לננו־תרופה הראשונה בתולדות הרפואה שזכתה לאישור קליני, ופתחה את השער לעידן הננו־רפואה. מאז טופלו מאות אלפי חולים ברחבי העולם, ולפני ארבע שנים התרופה אף הגיעה לחלל כדי לחקור כיצד מתנהגים תאי המחלה והתרופה נגדה בתנאי מיקרו נבדלה.

מסע חייו המופלא של הרב אהרן מרגלית: "הייתי בוכה לאימא"

מילד שהתאמץ להאמין שהוא לא לבד בעולם, שבגלל חוויה קיצונית בבר המצווה החליט לא לדבר לעולם, לרגע שבו גילה את הכלי שאיתו הוא יכול לנצח הכול

מנהל הפקה ושירותים בערוץ 2000

הריאיון - יהונתן דדון -

זמן קריאה: 3.5 דק'

רבים מכים בודאי שמעו את השם "הרב אהרן מרגלית". ספרו האוטוביוגרפי "אתה לך" יצא ב-28 מהדורות בארבע שפות, הוא הרצה במצטבר בפני חצי מיליון בני אדם, והוא ייסד את מפעל "החפץ חיים העולמי" ומשמש כנשיאו. אבל מי עומד מאחורי דמות הפלאים הזו, ואיך הופך ילד שאיבד את הקול ואת היכולת להזיז את גופו – לסמל של תקווה ואופטימיות?

הרב אהרן מרגלית, שלום וברכה. איך הסיפור שלך מתחיל?

"כשהייתי בן שנתיים וחצי, שיחקתי בחוץ עם כמה ילדים, וטרקטור הגיע למושב. נבהלנו וברחנו. כשלקחו אותי הביתה, חדלתי לדבר. הוריי קיוו שזה יחלוף, אבל זה נשאר. אחרי כמה ימים, אימא העירה אותי בבוקר, והיא שמה לב שאני קצת לא מרגיש טוב. אימא חשדה שמדובר במחלת שיתוק הילדים, פוליו. הרופאים אישרו את החשש, והועברתי לבית החולים 'תל ליטווינסקי', 'שיבא' של היום. ביציאה מבאר שבע, כבר הייתי משותק בכל הגוף, מה שנקרא 'דאבל פוליו'. כשנכנסנו בשערי בית החולים, כבר איבדתי את ההכרה. אמרו לאימא שלי: 'נבטת, אין לך מה להישאר כאן. זה ייקח הרבה זמן'. אימא לא רצתה לנסוע הביתה, היא נשארה בחוץ ואמרה תהלים ללא הפוגה."

"מפעם לפעם הצוות הרפואי היה מזכיר להוריי שרוב הילדים עם דאבל פוליו לא שורדים, ותמיד היה מוסיף: 'אבל אתם דתיים, תתפללו'. יום אחד, אחרי חודשיים, יצאה אחות מהחדר שלי וזעקה: 'הוא פקח את העיניים והתחיל לנשום!'"

"משם הועברתי למחלקה שכונתה 'מחלקת הארנץ'. שם, על מדפים בספריות מתכת שמו סדין או ציפית, וכך אושפזו הילדים שחלו בפוליו. קראו לזה 'אשפוז', אני מניח שהמילה 'אחסון' מתאימה יותר. אחרי שישה שבועות הועברתי לסן סימון, שכונת קטמון, והשכיבו אותי על מיטה. הייתי בן שנתיים ותשעה חודשים, משותק כולי. ושם שכבתי הרבה מאוד זמן בבדידות. פעם בשבוע אימא שלי הייתה באה לבקר אותי. הייתי הילד היחיד בחדר שחלה בדאבל פוליו. כולם דיברו, ואני לא. לכולם הייתה משפחה והיו אורחים, לי לא. ואני הייתי שוכב במיטה האחרונה, ומסתכל המון קנאה הייתה שם."

מה עשית כל היום?

"מה נשאר לי לעשות? לשכב על הגב, להסתכל על התקרה ולבכות לאימא. שישה ימים ו-22 שעות עד שאימא באה עוד פעם. יש לי המון זיכרונות מהשנים ההן. בעיקר אני זוכר את חלק מהאורחים שהייתה להם ביקורת מרושעת על ההורים שלי ועליו."

עד מתי היית שם?

"לקראת גיל שמונה כבר הייתי מסוגל לשבת, והוריי הפעילו לחץ גדול על הנהלת המעון שתרשה לקחת אותי הביתה. הם הסכימו בתנאי שאימא תלך ללמוד פיזיותרפיה. אחרי שלושה חודשים אימא באה אליהם עם תעודה, ושחררו אותי. אימא טיפלה בי במסירות שאי אפשר לתאר. הייתי צועק ובוכה, ואימא בכתה ביחד איתי. 'אהרלה', היא הייתה אומרת, 'גיגע יום ואנחנו עוד נקום מכיסא הגלגלים', כאילו שנינו יושבים בכיסא."

אתה זוכר את הרגע שעמדת על הרגליים בפעם הראשונה?

"זה היה בחול המועד סוכות, שנה וחצי אחרי שהגעתי הביתה, הצלחתי בפעם הראשונה בחיים ללכת לבד עם קביום. וואו, אי אפשר לתאר את ההתרגשות הזו – להזיז את עצמך לבד, בלי תלות באחרים."

בבר המצווה, הוריו מאוד רצו שהוא יקרא את כל הפרשה, כמנהג ילדי תפוח, אחרי משא ומתן עיקש הוסכם שהוא יקרא רק חלק ממנה. "נתקעתי כבר בברכות התורה", הוא נזכר. "אבא אמר לי: 'אהרן, תנשום, ותתחיל מהתחלה'. שוב נתקעתי. לפתע משהו צעק: 'תשים שתי אצבעות בתוך הפה, יהיה לך יותר קל'. תפסתי את הקביום וברחתי. כתוצאה מאותו כישלון החלטתי: אני לא מדבר יותר, אני אהיה אילם מרצון."

בתקופה הראשונה בישיבה של הרבי מקרעטשניץ, הרב מרגלית הצליח. "אני לא פותח את הפה. אני יושב שם, מסתכל, מה שכולם עושים, גם אני עושה. אבל לא מדבר עם אף אחד". אבל אז, מוצאי שבת אחד, הרבי קרא לו. "אהרן", קרא לי הרבי, "תכנס אליי מחר". למחרת, הרבי אמר לי: 'אהרן, הגיע הזמן לטפל בגמגום שלך. אני אממן הכול'. אבל שיטות הטיפול היו נוקשות עבור הנער הצעיר. "אחרי הטיפול הראשון חזרתי אל הרבי, אחרי שהד"ר הכריח אותי לדבר לבובה מפלסטיק בשם ציפי". הרבי ישב והקשיב בשקט לנער שחש מבויש ומושפל, מחכה שיסיים לפרוק את שעל ליבו. "כשסיימתי", נזכר הרב מרגלית, "הרבי אמר משפט שבנה אותי. 'אהרן', שאל אותי הרבי, 'אתה מאמין שעוד מעט תוכל לדבר כמו כל אחד אחר?'"

מה כל כך תפס את הרב במשפט הזה?

"המשפט הזה: 'אתה מאמין שעוד מעט תוכל...' צייר תמונה שקסמה לי. מבחינתי זה כלי אדיר לחיים – לראות את התמונה הסופית, את רגע הניצחון. זה נותן כוח להגיע ליעד בלי ליפול בדרכך."

יום אחד, קיבל הרב מרגלית "שיעורי בית" – לישאול שאלה בכיתה. "אתה יודע מה זה להרים יד בשיעור? עציץ שיושב כבר שלוש שנים בכיתה פתאום ירים יד? תכננתי את הרגע במשך כל השיעור. בסוף, חמש דקות לפני סופו, הרמתי את היד. הרב שאל: 'כן?' כאילו זה מובן מאליו שהרמתי את היד. חשבתי שתהיה תרועת חצוצרה. אף אחד מבהחרים לא הסתכל עליי. שנים אחר כך נודע לי שהמטפל ביקש מהרבי שכך יהיה. אם משהו היה מעיר לי, באותו יום הייתי בורח מהישיבה ולא חוזר לעולם."

מה המסר שלך לקוראים שלנו?

"זה תלוי רק בכם, חברים. תהיו אופטימיים, תראו את הטוב שיש בחיים, תראו איזו פריחה יפה, תראו איזה אנשים יפים, תראו את הטוב, תתמקדו בטוב. תראו את הטוב, ושיהיה לכם טוב ועוד יותר טוב ועוד יותר טוב."

לריאיון המלא ולעוד עשרות כתבות מגוון מרתקות ובלעדיות. חפשו ערוץ 2000

בסימן טוב בן בא לנו

נולד לכם בן? מזל טוב!

להזמנת מוהל מנוסה וירא שמים חייגו אלינו:

03-613-2000 שלוחה 9

רב אהרן מרגלית <<

בגן האמונה

המשפיע
הרב שלום ארוש

לא אוהבים את החורף? תאמינו!

מאשים את מזג האוויר במצב שלו. הוא יודע שרק הבורא מחליט מה יהיה. הבורא מחליט שתהיה במקום הזה, בזמן הזה, במציאות הזו. וכשאדם מאמין – הוא שמח. וכשיש לו שמחה – שום דבר לא מעניין אותו. הלב שמח! אנשים מתלוננים, או שלפעמים אומרים: "היום יום יפה!" – אבל זה לא נכון. כל יום הוא יום יפה! מה, יש ימים שבורא עולם עושה אותם לא יפים? זה ממש לשון הרע על בורא עולם! מה שהוא עושה – זה הכי טוב! אדם צריך לדעת שבורא עולם הוא טוב, והוא יעשה רק טוב ויהיה רק טוב.

החורף הגיע, והאנשים מתלוננים על הקור, על הגשם, על מזג האוויר. אבל האם באמת לעונות השנה – קיץ, חורף, סתיו, אביב – יש השפעה רוחנית על האדם? ככה נשאלתי פעם. האם כוחותיו של האדם משתנים לפי העונה? רבנו נחמן מברסלב זי"ע אומר שמי שיש לו לב – אין לו מקום. לא משנה איפה הוא נמצא. הגעתי פעם למילואים ביום חם מאוד. כולם הורידו חולצות, ורק אני נשארתי עם המעיל השחור ועם טלית הצמר – שמח ורגוע. החיילים מסביב שמו לב אליי והתחילו להתלחשש ביניהם. אחד אמר לשני: "תראה את האיש הזה! אנחנו בלי בגדים ועדיין חם לנו, מזיעים ועצבניים, והוא רגוע לגמרי".

אמרתי להם: כשיש לאדם אמונה – הוא תמיד שמח. וכשאדם שמח – שום דבר לא מפריע לו. עכשיו הבורא רוצה שיהיה לי חם? בסדר! אני בכלל לא מרגיש את החום. עכשיו הבורא רוצה שיהיה לי קר? גם זה בסדר! ברנע שיהודי שמח, הוא לא

זמן קריאה: דק'

דברים שחייבים לדעת על צום עשרה בטבת

בעשרה בטבת החל המצור של נבוכדנצר מלך בבל על ירושלים, בשנה התשיעית למלכות צדקיהו. המצור נמשך שנה וחצי עד שנכבשה העיר בס' בתמוז, ונעבור חודש – בס' באב – וחזר בית המקדש.

עשרה בטבת הוא אחד מארבעת ימי הצום שנקבעו בעקבות החורבן. הצום נמשך מעלות השחר עד צאת הכוכבים, ומכיוון שהוא חל באמצע החורף – הוא הקצר ביותר מבין כל הצומות.

עשרה בטבת הוא היחיד מבין התעניות שיכול לחול ביום שישי, והדבר קורה אחת למספר שנים. יש דעות שהתענית צריכה להסתיים מעט לפני כניסת השבת "שלא ייכנס לשבת כשהוא מעונה", אבל המנהג המקובל הוא לצום עד צאת הכוכבים. על פי הלוח העברי, עשרה בטבת לא יכול לחול בשבת עצמה.

בקנינות לעשרה בטבת מזכירים שני אירועים: ח' בטבת – תרגום התורה ליוונית, שנחשב ליום קשה לישראל "כיום שנעשה בו העגל" כי התורה לא יכלה להיות מתורגמת כל צורכה. וס' בטבת – פטירת עזרא הסופר, שהיה הדמות המרכזית בשיבת ציון ובשיקום התורה בתקופת בית שני.

מאז שנת חשי"א (1950) מצוין עשרה בטבת גם כיום הקדיש הכללי לזכר נספי השואה שיום פטירתם לא נודע. הרבנות הראשית לישראל קבעה שביום זה קרובי הנספים יוכלו לנהוג במנהגי יום האזכרה: להדליק נרות נשמה, לומר קדיש וללמוד משניות. בחלק מבתי הכנסת נהגו לומר "א"ל מלא רחמים" לאחר קריאת התורה.

הרב עמנואל מזרחי - מרבני ערוץ 2000
כך תפתחו את המזל!

מי שחש חסימה במזל, ייקח גיגית מים חמים, 70 שקלים – בשקלים, וישים מעט זעתר במים. יאמר את מזמורי התהלים קי, קיד, קסו, קסז, קיז, קיח, מול המים ליד מזוזות הבית. כשיגיע למילים "אנא ה' הושיעה נא" – יזרוק שקל אחד לתוך המים בכל פעם, ויכוון בכל כוחו להסיר מעליו כל חסימה. לאחר מכן יוציא את הכסף ויתן לתלמיד חכם. ישסוף את פניו שבע פעמים במים אלו, וזא גם אח גופו.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00.
לייעוץ אישי וברכה מהרב,
חייגו: 073-3212995. ניתן גם להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
073-3212992

חנוך לנער - הרב דניאל אוחיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני ערוץ 2000

הצום שהרב

זוננפלד גזר על עצמו

ישראל של אותה תקופה. על כל חריגה קטנה מדרך התורה הוא היה זועק ומוחה בתוקף. אבל זה היה כשמדובר בעניינים ציבוריים. הפעם? הפעם זה היה קשור אליו אישית. והנה בא המבחן האמיתי. אך הרב זוננפלד בחר שלא לגעור באותו השכן. במקום זה, הוא הביט פנימה אל תוך הלב שלו, והבין: האשמה היא שלי. אם הבת שלי הגיעה למצב כזה, זאת אחריותי בלבד כאבא. ומה עשה אותו גאון וצדיק? הוא קבע לעצמו שבכל שנה, באותו יום בדיוק שבו היה עד למחזה – שסבר שמעיד עליו יותר מאשר על כל אחד אחר, הוא יתענה. זוהי הדוגמה האישית שמחנכת יותר מאלף דרשות מוסר.

הבת הקטנה שלו יושבת לו על הברכיים בזמן שהוא מאכיל אותה. השכן היה אב אוהב ומוסר, ורצה לטפל בבתו בצורה הכי חמה. אבל מצד שני, איך אפשר להאכיל רק את הבת שלו ולהשאיר את בת השכנים, החברה שלה, עומדת בצד ורעבה? זה לא יפה. אז השכן עשה מה שנראה לו נכון – הושיב עליו גם את הילדה של משפחת זוננפלד והאכיל גם אותה.

הרב זוננפלד ראה את המחזה הזה והלב שלו התכווץ. זה לא התאים למידת הצניעות שהוא חונך אליה. הדבר מאוד הציק לו. כאן חשוב להבין: הרב זוננפלד לא היה אדם שמחזיק דברים בפנים. הוא נחשב לאחד הקנאים הגדולים שבין רבני ארץ

עיקר החינוך של ילדינו אינו נעשה על ידי תוכחות מוסר או עונשים. הדוגמה האישית שלנו – ההורים – היא המורה הטוב ביותר. הילדים לומדים יראת שמים ומצוות בעיקר ממה שהם רואים בבית, מהתמונות שחורות בזיכרונם מהתנהגות ההורים. מסופר כי יום אחד בתו הקטנה של הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל הלכה לשחק בבית השכנים. הרב זצ"ל, שהיה ידוע כמחנך דגול, רצה לדעת מה קורה עם הילדה שלו אצל השכנים. אז הוא החליט לצאת ולבדוק בעצמו. הוא ראה את השכן יושב בחצר, ואת

רבי יוסף חיים זוננפלד

זמן קריאה: 1.5 דק'

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321299

חפשו >>>

אלמנה שאלה את הרב זמיר כהן: "המוות של בעלי - גם זה לטובה?" והתשובה השאירה את כולם בדמעות

01:10 / 02:25

והשבוע - לפני 13 שנה הגיע מזכה הרבים טל סמל לשיעור תורה של הגאון הרב זמיר כהן. הרב דיבר בשיעור על האמונה שכל מה שהקדוש ברוך הוא עושה הוא לטובה. לפתע, באמצע השיעור, קמה אישה מעזרת הנשים. היא סיפרה שבעלה נפטר

הפרשת חלה על ידי גוי, הייתכן?

שהגוי לא פספס בכוונה או שלא בכוונה? מי אמר שהוא לא שכן, וכדי "לטשטש ראיות", הוא גלגל במהירות כמה כדורי בצק מכל

השאריות והניח אותם להפרשה? וגם אם נניח שיש רישום מדויק של כמויות הבצק שנעשו במקום מול כדורי הבצק שהופרשו, כך שאפשר לתאם ולבדוק שלכל עיסה הופרשה כנגדה חלה - עדיין ההלכה מסובכת יותר. ישנן שלוש נקודות עקרוניות שלא כולם מודעים אליהן:

הבעיה הראשונה - מי אמר שההפרשה יכולה להיעשות רק בסוף יום העבודה? הרי קיים כלל שההפרשה צריכה להיות "מן המוקף" (כלומר, שכדור הבצק יעמוד בסמיכות לבצק שממנו הפרישו את

החלה). נכון שישנם מצבים שבהם אופן כזה אינו מבטל את ההפרשה, אך זה רק בדיעבד. ומה קורה אם במהלך יום העבודה חלק מהסחורה כבר הספיק להימכר? איך תועיל ההפרשה שעשה המשיג? הרי המאפים כבר אינם שייכים לבעל המאפייה, ונחשב המשיג כמפריש חלה שאינה ברשותו. נכון שגם על זה יש מה לדבר, אך עדיין הבעיה קיימת. גם השאלה האם ניתן להפריש הפרשת חלה על בצק או מאפה שמתנייד ברכבו של המחלק ואין לו מקום קבוע - לא בהירה דיה. כמובן שחוש מאלו ישנן עוד בעיות הלכתיות, שלחלקן המשיג כלל לא מודע. על אלו ועל עוד פתרונות יצירתיים, בשבוע הבא...

מרבני ועד הכשרות - בד"ץ בית יוסף

לא מעט אנשים מתייחסים לבעיית הפרשת החלה כבעיה זניחה בתוך מערך הכשרות. תבינו, בלא מעט מאפיות ברחבי הארץ אין בכלל עובדים יהודים. לא מעט מהמקומות האלו עובדים עד השעות הקטנות של הלילה, והמשיגו אינו נוכח בכל שעות הפעילות.

כך יוצא שבמפעלים אלו, בלא מעט מהמקרים, מי שאמון על הפרשת החלה הוא בכלל לא המשיג. לעיתים, אפילו מדובר בפועל גוי.

עוד קודם שנורים גבה ונשאל כיצד זה אפשרי ומי התיך, יש להסביר: ישנם המסתמכים על כך שהמשיג מגיע למחרת, אוסף את כדורי הבצק, ואז מברך ומפריש מהם חלה. הרי, הפרשת חלה יכולה להיעשות במקרה הצורך גם לאחר האפייה.

באותו רגע שהמשיג אסף את כל כדורי ההפרשה, לכאורה נעשתה הפרשת החלה לכל הבצקים שהפריש מהם הפועל הערבי כשהניח בצד כדור מסוים.

אלא שכאן אנו נכנסים לדיון נוסף: כיצד אפשר להסתמך על נאמנות הגוי שמכל בצק נלקח כדור להפרשה? ובכלל, מי ערב לנו

כשר לכמה? - הרב ישי מלכה

זמן קריאה: 1.5 דק'

בריאות, בריאה ובורא

הטיפים לחינוך בריאות

הד"ר גיל שחר (M.D) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

אחת השאלות הכי מורכבות היא איך לגמול את ילדינו ממזון בעייתי ומזיק?

ובכן, הכלל החשוב ביותר הוא להוציא את המזון המזיק מהבית. כך תשדרו מסר חד משמעי שמסייע לילד להבין שלא מדובר בעוד "נחמה", אלא שהמציאות בבית השתנתה. גם אם הילד יבקש את המאכל, הסבירו לו שאתם לא מכניסים את המאכל הזה הביתה. כדי להקל על התהליך, אני ממליץ להצטייד בממתקים טבעיים כתחליף. לילדים שמרגישים שהזיזו להם את הממתק, יש נטייה לפתוח ב"שביתת רעב". עצתי לכם: אל תתרגשו. כמו בכל אקט חינוכי, חשוב שהילדים יראו שאתם עקביים.

בריאות, בריאה ובורא

חוץ מזה, הציעו להם מאכלים בריאים וטבעיים כאלטרנטיבה. אל תתעקשו להאכיל אותם מהמזון הבריא, וזכרו שלעיתים ילדים רואים בכל דבר "מאבק" של מפסידים ומנצחים. אל תתנו לו תחושה של הפסד.

אני מאמין, שאפשר לתת לילדים "לרמות" מדי פעם. הגבלה מוחלטת עלולה ליצור תסכול, שתוביל בסופו של דבר לפריקת עול. עם זאת, כדאי להגביל את חשיפת הילדים לסביבה מזיקה. אם הולכים למקום שבו יהיה מזון המזיק, נסו לצמצם את ה"ניסיון". תדאגו שהילד יאכל טוב לפני, או ציידו אותו בשקית עם מזון חלופי, טעים לא פחות.

כמובן שכדאי להסביר לילדים וללמד אותם על השפעת המזון על גופו. קרוב לוודאי שאם הם יבינו את חשיבות התהליך, שיתוף הפעולה שלהם יגדל.

אל תפחדו לעשות את השינוי הזה, ואם התחלתם - אל תחזרו אחורה. ילדים מסתגלים במהירות רבה למציאות משתנה. זכרו ש-24 השעות הראשונות הן הקשות ביותר, וההורים צריכים להיות חזקים ומאוחדים. אל תישברו ואל תיכנעו, והכי חשוב - תהיו בריאים!

הבהרה: המידע והתכנים המתפרסמים בטור אינם מהווים תחליף להתייעצות עם רופא.

התעוררות ישראל

כבוד בית הכנסת

הרב יהודה סעדיה
מרבני ערוץ 2000

הילד שידע את

כל התורה!

באיגרת ששלח הגאון מווילנה לנכדו, הוא מורה את דרך החיים הראויה לכל יהודי, ומזהיר במיוחד על חומרת המחלוקת ולשון הרע, אבל מעל הכול – הוא מתריע נגד דיבורים בטלים בבית הכנסת, היכלו של הקב"ה! הגר"א מביא שם בשם המדרש, שבכל רגע שאדם חוסם את פיו הוא זוכה לאור גנוז שאין מלאך ובריה יכולים לשער. והדרך העיקרית לזכות לעולם הבא היא דווקא על ידי שמירת הפה, יותר מכל התורה והמעשים... כי הפה קודש קודשים! דברי הקודש של הגר"א, שנכתבו לפני יותר מ-250 שנה, ממשיכים להדהד עד ימינו. לפני כמה עשרות שנים החלו בכל מקום ללחוש את שמו ילד פלא שכונה "הינוקא". לא מדובר ב"ינוקא" המפורסם, הרב שלמה יהודה בארי, אלא בילד קטן שעוד לפני שידע קרוא וכתוב, היה יודע לצטט בעל פה את כל התורה כולה. בין היתר, גם את דברי הגר"א האלה הוא היה מצטט. כל מי שראה אותו השתומם. כדי להסביר את התופעה החריגה, אמרו המלאך שסוטר את פיו של כל תינוק שנולד – ובכך משכח ממנו את התורה שלמד במעי אמו – כנראה דילג על הילד הזה.

אותו "הינוקא" חי עד היום. זכיתי להכיר את בנו, שסיפר לי כי כשאביו היה בן ארבע, הביאו אותו לאדמו"ר מבעלז. האדמו"ר נדהם מהידע שלו, אך אמר לו משפט מצמרר: "תורה שלא באה בעמל – אין לה ערך אמיתי. אתה צריך ללמוד את התורה מחדש בכוחות עצמך – רק כך היא תהיה שלך באמת". מאותו רגע, הוא שכח הכול, וחזר להיות ילד רגיל.

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00.

ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות. חיינו 073-3212992

האם יש דבר כזה

"חלה חשובה"?

הגאון הרב יניב עזיז שליט"א

שלום כבוד הרב. אם אני מברך המוציא בשבת על שתי חלות מקמח לבן, ולפני אשתי לחמנייה מקמח מלא, זה בסדר שאני אברך ויאכל את הלחם שלי שהוא מקמח לבן, ואשתי תאכל לחם מקמח מלא?

באופן כזה, ראוי שליד האשה יהיו שתי לחמניות מקמח מלא, ובזמן הברכה היא תחזיק בלחמניות שלה, ומיד לאחר שבעל הבית יברך והאשה תענה אמן – תבצע מהלחמנייה שלידה של חיטה מלאה ("שולחן ערוך" סימן קסז סעיף טו).

ומה הדין אם אין ליד האשה לחם משנה והיא אוכלת לחם פרוס?

ראוי שתאכל חתיכת לחם מהחלה של בעלה, כדי שתזכה בלחם משנה.

לא הבנתי, האם גם נשים חייבות בלחם משנה? הרי זו מצוות עשה שהזמן גרמא, וידוע שאישה פטורה ממצוות עשה שהזמן גרמא?

בדיני שבת איש ואישה שווים, כמבואר ב"בית יוסף" (סימן רצא סעיף ו). ועוד שאף הם היו באותו הנס של הורדת המן. לכן, יש לומר לנשים שיקפידו על לחם משנה (מהר"ם מרוטנבורג סימן תרמב, "ספר הישר" לרבנו תם, סימן ע אות ד).

ואם מזיק לה הלחם הלבן חייבת לאכול, בכל אופן?

אם מזיק לה – אינה חייבת לאכול, ותאכל מהלחם שלה רק לאחר שהבעל בצע ואכל מהחלה שלו.

אם יש לאדם חלה אחת מקמח מלא ואחת מקמח לבן, מה יעשה?

אמת שעל פי מה שכתב ה"שולחן ערוך" לחם לבן יותר משובח מלחם חום, אבל כיום שלחם מחיטה מלא נחשב למשובח יותר, וכן באופנים שהוא יקר יותר או טעים יותר – עדיף שיבצע על הלחם מחיטה מלא.

יש לפני שתי חלות מאותו הסוג, אך חמותי העירה שעדיף לברך על חלה מסוימת כי היא חשובה יותר. האם היא צודקת, יש דבר כזה "חלה חשובה יותר"?

כן. חלה שהכינו לכבוד שבת והפרישו מהבצק מצוות חלה היא חשובה יותר מחלה של שבת שלא היתה חייבת במצוות חלה ("פרי מגדים" סימן מז סעיף קטן ז).

כשאבא שלי עושה מברך "המוציא" בשבת, הוא בוצע לעצמו חתיכה, מניח אותה לידו ובינתיים מחלק לכל בני המשפחה. רק אחרי שהוא מסיים – הוא אוכל את החתיכה שהניח בצד. הוא עושה זאת כי הוא רוצה לכבד את כולם, האם זה נכון לנהוג כך?

אמרו חכמינו ז"ל: "אין המסובין רשאים לטעום עד שיטעם המברך". לכן, יש להסביר לו שלפני שהוא מחלק לכל בני המשפחה. שישאכל מעט, ורק אחר כך יחלק. ואם הוא מתעקש, יש לומר לשאר המסובים שלא יאכלו עד שבעל הבית יאכל (רמב"ם, רשב"א, "בית יוסף" סימן קסז, "שולחן ערוך" סימן רעד סעיף ג).

טעמי החנהגים

הרב עזרא שקלים
מרבני ערוץ 2000

הסוד שבמזמור

"תהילה לדוד"

אבל מדוע אנו פותחים דווקא בפסוק "אשרי יושבי ביתך"? התשובה היא: כדי שתתחזק בנו ההבנה שכל השפע וכל הבריאה באותן 22 האותיות – הם למי שעוסק בתורה. כשאנו אומרים "אשרי יושבי ביתך, עוד יהללך סלה" – אנו מדברים על אלו שיושבים בבית ה' ועוסקים בתורה הקדושה, והם אלו שזוכים לשפע.

והסיבה שאת המזמור אנו חותמים בפסוק "ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה" – היא למעשה בקשה שלנו. הרי חכמינו ז"ל אמרו שכל האומר "תהילה לדוד" שלוש פעמים בכל יום – מובטח לו שהוא בן העולם הבא. בעצם, אנו מבקשים שנזכה לומר פסוק זה גם בעולם הבא.

ויש כאן עוד רמז נפלא: המילה "יה" עולה בגימטריה 15, כנגד 15 הסעודות שאנו אוכלים בשבוע ומברכים בהן ברכת המזון – שתיים בכל יום, ושלוש בשבת קודש.

הכתוב הוא דיין ומרבני קו "מענה ההלכה העולמי". השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

כולנו אומרים בכל יום, שלוש פעמים, את מזמור קמה בתהלים,

"תהילה לדוד". אבל שמתם

לב שהפסוק שאיתו

אנחנו פותחים – "אשרי

יושבי ביתך", הוא בכלל

מסוף המזמור הקודם?

ושחתימת המזמור –

"ואנחנו נברך יה מעתה

ועד עולם הללויה" – היא

בכלל פסוק מסוף מזמור קטו?

ואם שמתם לב, תהיתם פעם למה?

ובכן, כדי לענות ראשית אני רוצה לגלות

לכם את סוד האלף־בית: מזמור "תהילה

לדוד" מסודר לפי אותיות האלף־בית, ובו

מופיע גם הפסוק המפורסם של הפרנסה

– "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון".

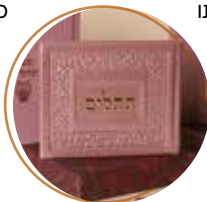
סדר זה מחזק את האמונה בליבו של

האדם באמיתות התורה והבריאה, שכל

כולה מיוסדת על 22 אותיות האלף־בית.

כך אנו מבינים שהפרנסה שלנו מגיעה רק

מיידו של בורא עולם.

החטבח מירב חלכה

פחוניות כאילו קרם קפה

הכנת הפחוניות:

1. מרתיחים על הגז כוס מים, חצי כוס שמן ושיפה מלח.
2. כשהתערובת מבעבעת, מכבים את הגז ומוסיפים כוס קמח.
3. מערבבים עם כף עץ עד איחוד, ומומתינים עד שהבצק מצטנן מעט.
4. מעבירים את הבצק למיקסר ומתחילים לערבב עם וו גיטרה.
5. מוסיפים ביצה לתערובת - הבצק הופך לפירורים ואז מתגבש שוב.
6. כשהבצק מתגבש מוסיפים עוד ביצה.
7. חוזרים על התהליך שוב, בסה"כ מוסיפים בין 2 ל-3 ביצים.
8. מעבירים את הבצק לשקית זילוף ומזלפים על נייר אפייה.
9. מחממים תנור מראש ל-180 מעלות, ואופים כ-20-30 דקות, עד שהפחוניות מזהיבות.
10. שימו לב: אין לפתוח את התנור במכה אחת. פותחים מעט, נותנים לאדים לצאת, ורק אז פותחים את כל דלת התנור ומוציאים את התבנית.

הכנת הקרם:

1. בקערה, להקציף 250 מ"ל שמנת מתוקה עם 3 כפות פודינג.
2. בכוס נפרדת, מערבבים 2 כפות קפה, 2 כפות סוכר ו-2 כפות מים חמים.
3. להוסיף את תערובת הקפה לקערת השמנת, ולהקציף עד לקבלת מרקם סמיך.
4. לזלף את הקרם לתוך הפחוניות.

לקישוט, ניתן להמיס שוקולד ולזלף מעל הפחוניות.

בהצלחה ובתיאבון!

יש לכם שמחה? אזכרה?

בואו להקדיש את הדפסת המגזין ולזכות להיות

פרנס השבת

073-2866527

בואו
לזכות
<<<

MAG@tv2000.co.il

מאירים את הבית

הסיבה שסבא עלי את רכנות מצרים

זמן קריאה: 1.5 דק'

אבל מה שתמיד תפס אותי - יותר מהכול - היה הרגע שבו סבא החליט לחזור:

בבית החולים היהודי בקהיר, סבא ראה שמאכילים את החולים נבלות וטרופות. הוא ניסה לפעול נגד המצב, אבל ברגע שהבין שאין בכוחו - הוא החליט לוותר על כל התנאים הטובים להם זכה, על המשרה הרמה והמשכורת המכובדת, ולחזור לארץ ישראל בלי היסוס.

בדור שלנו, שבו כמעט הכול נמכר בעד כסף, ההחלטה של סבא להחזיר את עצמו לארץ ישראל מזכירה לי כמה חשוב לדעת לעמוד על עקרונות, גם כשזה קשה.

הסיפור של סבא וסבתא מזכיר לי תמיד איך אומץ ועמידה על עקרונות אינם רק רגעים ספציפיים, אלא הדברים שבונים חיים של משמעות אמיתית.

דרך התורה וההלכה, שכל כולה אמת, הייתה תמיד דרכו של סבא עליו השלום. הלואי שנזכה גם אנחנו להמשיך וללכת בדרכו.

הכתבת היא נכדת מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל

מרן הרב עובדיה יוסף במצרים. (צילום: ארכיון בית מאור ישראל)

כבר דיברתי על זה בעבר באחד הטורים בקצרה, אבל הפעם אני רוצה לעצור על הסיפור הזה קצת יותר לעומק. מדובר בירידה של סבא שלי, מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, למצרים. בדיוק כמו בפרשת השבוע, שם מסופר על יעקב אבינו שלקח את כל משפחתו למצרים, סבא נאלץ להעתיק את חייו וכל מפעלו מצרימה. והסיפור מאחורי זה - מלווה אותי עד היום.

סבא וסבתא היו זוג צעיר עם ילדים קטנים כשנפלה ההחלטה לעבור לארץ ערבית עוינת, ששנה אחר כך תפנה את נשקה נגד עם ישראל.

מטבע הדברים, זו לא הייתה החלטה פשוטה. לקח הרבה זמן לשכנע אותו, אבל בסופו של דבר סבא הסכים, בעיקר

כי זה אמור היה לעזור משמעותית בפרנסה. זה לא היה פשוט, אבל סבתא שלי הלכה איתו - עוד עדות לכך שהיא תמיד עמדה לצידו, באש ובמים, בעווי ובעושר. היא תמיד סייעה ותמכה מאחורי הקלעים, ולא פעם אף שילמה על כך מחיר אישי.

כך תבחרו "סט כלים" מלכותי ואופנתי!

ביוניות - לדגים ולסלטים, צלחת קטנה לקינוחים וקערה אישית למרק. ככל שיש יותר כלים לכל סועד כך השולחן הופך להיות אלגנטי ומעניין יותר.

אם יש לכם כמה סרוויסים לשבת והם יוצרים הרמוניה ביניהם מבחינת צבע וחומר גלם אז ניתן לשלב אותם באותו השולחן. אבל כדאי לשים

לב לדבר הבא: אם לוקחים לדוגמה סט כלים פורצלן לבן וסט כלים קרמיקה ורוד בהיר, הם יכולים בהחלט

להופיע על אותו השולחן בשילוב מפה לבנה למשל. ניתן לשלב בשתי דרכים: או לסירוגין סט ורוד, סט לבן - אם אתם

שמונה סועדים, ארבעה יקבלו

סט לבן וארבעה יקבלו סט

ורוד, או תוך ערבוב הסטים

כך שכל סועד יקבל

צלחת עיקרית לבנה,

ביוניות ורודה, קטנה

לבנה, קערה ורודה.

זכרו שהרעיון הוא ליצור

מראה טרנדי, מושקע

ומלכותי.

אחרי שהסברנו על חשיבות המפה, הראנו והפלייסמנטים בעיצוב שולחן השבת שלנו - הגיע הזמן לעבור למנה העיקרית: הסרוויס, מערכת הצלחות וכלי ההגשה שלנו.

קודם כול, אני ממליצה מאוד מאוד לייחד סט כלים מיוחד וחגיגי לשבת קודש, כדי לייקר ולייחד את השבת בכלים מיוחדים, יפים ומהודרים יותר.

כדאי לדעת שהמגוון בתחום הכלים הוא עצום. כמה עצום? קודם כול, בצבעים -

תוכלו למצוא בחנויות כלים כמעט בכל צבע שתבחרו, וכך גם מגוון חומרי הגלם - מפורצלן ועד קרמיקה, דרך זכוכית, וכלה במתכת ועץ.

אישית, אני מאוד אוהבת וממליצה לבחור בסטים מפורצלן, קרמיקה וזכוכית שיעניקו לשולחן השבת שלנו מראה אלגנטי.

כמה כללים יסודיים בבחירת סט הכלים שלנו:

תבחרו את צבע הסט בראייה קדימה. חשבו על המפות שיש לכם בבית, על הראגרים, ועל הפרטים הנוספים - כדי שהסט הנבחר יתאים לכם שבוע אחר שבוע ולא רק עם מפה מסוימת. אני ממליצה בחום ללכת על סט קלאסי וחלק ולתת את הנגיעות של הצבע דרך המפה או האקססוריז. כדי ליצור מראה מושקע במיוחד כדאי להשתמש בסט כלים מלא בעל שכבות שונות: צלחת עיקרית - למנה העיקרית, צלחת

מאירים את הנעורים

החיפושית שתתחשק הערפל לאזור חים

במדבר. אז איך החיפושית מנצלת את הערפל? בשעות המוקדמות של הבוקר, כשהערפל מגיע, החיפושית מטפסת לראש גבעת חול ועומדת כשראשה למטה, פלג גופה התחתון למעלה, וגבה בזווית מדויקת לכיוון הרוח. על גבה של החיפושית יש מבנה מחוספס – מלא נקודות מיקרוסקופיות שאוהבות מאוד מים ומושכות אותם אליהן. בין הנקודות הללו ישנם רווחים הידרופוביים, דוחי מים. השילוב הגאומי הזה הופך הצטברות של ערפל למים שנאגרים בגב החיפושית! הפטנט הטבעי מהווה השראה לפיתוח מערכות שאוספות מים מהאוויר. כשרואים את החוכמה המופלאה הזו, אי אפשר שלא להתפעל שוב מבורא העולם שדאג לכל נברא בדיוק כפי צרכו.

תארו לכם שאתם צריכים לחיות במדבר הצחיח ביותר בעולם. מדבר שבו ממוצע המשקעים השנתי עומד על 5 מילימטרים בלבד במערב, ומגיע עד 85 מילימטרים בגבולותיו המזרחיים. הייתם מאמינים שאפשר בכלל לשרוד שם? ובכן, בעלי חיים רבים חיים במדבר "נמיב", והבורא יתברך דאג לכולם לשיטות מופלאות כדי לשרוד בתנאי הקיצון הללו. אחת המיוחדות שבהן היא של חיפושית המדבר נמיב. חיפושית זו נפוצה במדבריות, ובעיקר במדבר נמיב – אזור שכמעט אינו מקבל טיפת גשם, אבל יש בו ערפילי בוקר עבים המגיעים מהאוקיינוס האטלנטי. הערפל הזה הוא למעשה מקור המים המרכזי של בעלי חיים רבים

זמן קריאה: 1 דק

מזהים מה מסתתר בתמונה?

נראה אתכם מזהים מה מסתתר בתמונה השמאלית

התשובה לחידה של המגזין הקודם: של עליה בידו

כתבו לנו למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי תזכו בפרס!

שלך ולגורם להתנהגות הזו להיפסק. אתה לא צריך לסבול בשום פנים ואופן. אף אחד מאיתנו אינו צריך לסבול הטרדות מהסוג הזה. לכן, אני מציע לך – תפנה בהקדם לאחד מאנשי הצוות במוסד שבו אתה לומד ותאר בפניו את המצב שנוצר עם חברך לכיתה. אני מקווה בסייעתא דשמיא שהדבר יוביל לפתרון. אני רוצה גם שתזכור אמת יסודית וחשובה, שהיא נכונה לכל צומת שבו תהיה בחיך, ולכל מפגש עתידי עם אנשים: בשום פנים ואופן אתה לא צריך לסבול! זכור זאת. בהצלחה רבה!

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן)

"החקרים כאילו פונים חיד לאנשי הצוות!"

חבר לכיתה, ומצד שני – למרות כל בקשותיו והפצרותיו – הוא ממשיך להפריע לך, כאילו מעולם לא ביקשת ממנו להפסיק. אז קודם כול, חשוב לי מאוד שתדע שהרצון שלך לדבר איתו ישירות ולהציב גבולות הוא נכון ומבורך! זה הדבר הנכון והבוגר לעשות. אבל כעת, משום שביקשת ממנו לחדול ממעשיו והוא בכל זאת לא מפסיק, אני חושב שזה הזמן הנכון לערב גורם מבוגר ואחראי יותר. לדעתי, עליך לשתף בכך את הרב המלמד שלכם, את המשיגי הרוחני של הישיבה או כל איש חינוך איכותי מהמוסד שבו אתה לומד, וחשוב לא פחות – שאתה סומך עליו ותוכל לדבר איתו בפתיחות. זהו תפקידו של איש הצוות לדבר עם החבר

"קפאתי החקוק הרכה אחד לפזוז הי"

סיפורים
חיוניים
כלכליים
תשובה

באותו רגע – רכב נסע לכיווני במהירות. קפאתי במקום, הרכב עמד לפנע בי... הנהג לחץ

על הברקס, וחריקת בלמים החלה להרעיש בכל השכונה. כולם מסביב עצרו נשימה, מחכים לפגיעה. עצמתי את העיניים, וציפיתי גם אני לנורא מכול."

"ואז... נזכרתי בסעודות השבת, ולפתע מצאתי את עצמי צועק: 'כי אשמרה שבת – אל ישמרני!' פקחתי את העיניים – הרכב נעצר כמה סנטימטרים ממני! הנהג יצא מהרכב בבהלה: 'אתה בסדר?!' ואני עניתי לו בקצרה: 'מי ששומר שבת – השבת שומרת עליו'."

הנהג, שחילל שבת, אמר לי: "הקב"ה והשבת שמרו עליך. את השבת הבאה אני שומר!"

רצתי הביתה, רציתי לחבק את הוריי, ולבקש סליחה שהתרחקתי לאחרונה. בלב דומע פתחתי את הדלת – ולפתע שמעתי את אבא שר: 'כי אשמרה שבת א-ל ישמרני...' ידעתי שזה סימן. "מאז, החבר חזר לדרך הישר, ואני זכיתי להקים בית של תורה. היום, בסעודת השבת עם ילדיי, הפיוט הראשון שאנו שרים מדי שבת הוא, איך לא, 'כי אשמרה שבת – אל ישמרני'."

השיר הקבוע ביום שני בשעה 15:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חיינו 073-3212992

"יש זיכרון ילדות אחד שלא עוזב אותי", סיפר לי יהודי יקר, "זיכרון שמלווה אותי בכל שבת ושבת."

"בכל שבת, כשאבא היה חוזר מבית הכנסת, הוא היה קורא 'שבת שלום! מיד הייתי רץ אליו לקבל ברכה. שרנו 'שלום עליכם' ו'אשת חיל', קידשנו, נטלנו ידיים וסעדנו את הסעודה הטעימה שאימא הכינה עבורנו. אחרי האוכל התחילה החגיגה האמיתית: אבא ואני שרנו את שירי השבת בשמחה. הפיוט שהכי אהבתי היה 'כי אשמרה שבת'. בסוף אמרנו חידוש על הפרשה ובירכנו ברכת המזון. לא אשכח את הימים האלה לעולם."

"כשהייתי בן 17, התחברתי לנער בעייתי מהשכונה ונסחפתי אחריו. הוריי הצטערו מאוד שתקופה ארוכה אני לא מצטרף לשירי השבת. אימא התפללה עליי המון. הייתי חסר להם, והם היו בצער גדול."

"ואז, באחת השבתות, כששוטטתי עם החבר בשכונה, הוא רצה לעשות עוד 'מעשה קונדס' – לחלל שבת. הסברתי לו בנימוס תקיף שאת שבת קודש אסור לחלל, בשום אופן. זה קו אדום."

"ואז זה קרה: כשחציתי את הכביש, שמעתי לפתע זמירות שבת מתנגנות מאיזה בניין: 'כי אשמרה שבת – אל ישמרני, אות היא לעולמי עד בינו וביני...' הרמתי את הראש וראיתי משפחה בחלון, שרה בשמחה את שירי השבת."

זמן קריאה: 1.5 דק

אלה:

רציתי לשאול את הרב שאלה: יש לי חבר בכיתה שהוא ממש מציק לי. זה גם מילולי, אבל לא פעם זה בא לידי ביטוי גם במגע, כמו בחיפוף קטנות וכדומה. כבר ניסיתי לדבר עם אותו חבר ולהסביר לו שזה מפריע לי ומציק לי, אבל לצערי כלום לא עוזר. לא משנה כמה ביקשתי, הוא ממשיך בשלו. אני מרגיש שאני לא יודע כבר מה לעשות וכיצד נכון לפעול. אני לא רוצה לפגוע בו, כי הוא באמת חבר שלי, אבל אני רוצה גם שהמצב ייפסק. אשמח מאוד לעצת הרב. תודה רבה מראש.

...

אהובי היקר, שלום רב! אני בהחלט מבין את התחושות שלך ואת המצב המורכב שאתה מתאר במכתבך. הקושי שלך נובע מהעובדה שמצד אחד אתה מעוניין לשמור על חברות עם אותו

תשובה:

"מלכות חיות" הנחלי מדבר יהודה

זמן
קריאה:
דק' 1.5

הצופים מזרחה מאזור דרום-מזרח גוש עציון, מגובה של כ-725 מטרים מעל פני הים, רואים את הנוף המרהיב של מדבר יהודה הנפרש מתחת. אבל המיקום המיוחד הזה, על גבול המדבר, הופך את האזור לנקודת תצפית מעולה של תופעת טבע מרתקת ומסוכנת: השיטפונות בנחלים כמו נחל תקוע ונחל דרגה שיוורדים אל ים המלח. והדבר המפתיע ביותר? הגל האדיר שדוהר למטה כלל לא נולד מגשם שירד במדבר עצמו – אלא גבוה יותר, על קו פרשת המים בהרי יהודה. התהליך מבוסס על שילוב מדויק של שלושה גורמים שעובדים יחד: ראשית, **מקור הגשם**: מערכות גשם מגיעות לרוב ממערב וממטירות כמויות משקעים גדולות על גב ההר – באזור גוש עציון, הרי חברון וירושלים. לעיתים קרובות מדובר באירועי גשם ממוקדים ועוצמתיים, שממטירים עשרות מילימטרים בזמן קצר מאוד.

שנית, **אטימות הקרקע**: כשהמים זורמים מזרחה אל המדבר, הם פוגשים קרקע מסוג אחר לגמרי. זוהי שכבת סלע קשה, בעיקר גיר ודולומיט, שכמעט ואין מעליה שכבת אדמה עמוקה שיכולה לספוג את המים. כתוצאה מכך, המים כמעט ואינם מחלחלים – הם פשוט זורמים על פני השטח.

ושלישית, **הטופוגרפיה**: וכאן המיקום הוא המפתח. האזור יושב בראש "מגלשה" גאולוגית אדירה. בפחות מ-25 קילומטרים בקו אווירי, פני השטח צונחים מגובה רב – מעל 700 מטר – עד למקום הנמוך בעולם, ים המלח, שנמצא מתחת ל-400 מטר. התוצאה של השילוב הזה מרשימה ומפחידה כאחד: כמעט כל טיפת גשם שפוגעת באגן הניקוז העצום של נחלי מדבר יהודה הופכת מיד ל"נגר עילי". המים נאספים במהירות אדירה במערכת ערוצים מסועפת. השיפוע התלול גורם להם לצבור מהירות מסחררת, והקניונים הצרים מתעלים את כל המים האלה לגל אדיר אחד, השועט בעוצמה עצומה במורד הנחל.

לכן, גם אם במדבר עצמו זורחת השמש, אך בגוש עציון, בחברון או בירושלים ירד גשם חזק – הנחלים שמתחת עלולים להפוך למלכודת מוות בתוך דקות ספורות.

זוהי תזכורת מרשימה לכוחה הגולמי של הבריאה, המתרחש בדיוק בחיבור הגיאוגרפי המיוחד הזה שבין ההר למדבר. ואכן, כשצופים על התופעה הזאת, מתבקשת הקריאה: "מה רבו מעשיך ה'!"

מין חיים למנוח

ברק ניקסון בסיפורו האישי
ממסיבת נובה ועד לבית המדרש

אלכס בלאון

זמן
קריאה:
דק' 1.5

טיפים למציאות עבודה מתאימה

לימוד, קושי חברתי ודרישות רבות – מגיע שלב שבו הנוף והנפש זקוקים לרגע של אוויר. זה לא בזבז זמן ולא עצירה, אלא זו הכנה לתנועה הבאה.

איך מקבלים החלטה חכמה?

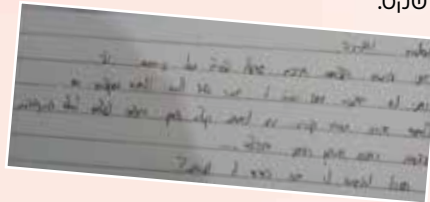
1. לשאול את עצמנו: מה אני באמת צריך עכשיו? מה מעורר בי מוטיבציה? לא מה שהסביבה מצפה – אלא מה שמתאים לי.

2. עצה נוספת היא לכתוב במחברת איך היינו רוצים שהחיים שלנו ייראו בעוד שנה.

3. כדאי גם לדבר עם מישהו שאנו סומכים עליו, לא פעם אנו מצליחים ככה לזקק את מה שאנו מרגישים אבל לא מצליחים לנסח בעצמנו.

4. מכירים באפשרות של "ביניים": קצת עבודה, קצת התנדבות, קצת חיזוק פנימי – ובמקביל לתת לעצמך זמן לחקור מה יגרום לך באמת לפרוח.

5. חשוב מאוד להבין שמדובר בתהליך: אנו לא בהכרח בוחרים מסלול סופי לכל החיים עכשיו. לפעמים מספיק לבחור רק צעד ראשון שמתאים לך, ובעזרת ה' הבחירה האמיתית תתחדד תוך כדי תנועה.

כתב היד שלך משדר אינטליגנציה גבוהה במיוחד. גובה האזור העליון מעיד על שאיפה ללמידה, הבנה עמוקה ורוחניות. זו אינדיקציה לרצון אמיתי להתקדם, להבין את העולם, ולהעמיק בדברים שלא מסתפקים במובן מאליו. יחד עם זאת, יש סימנים לכך שהצד הרגשי שלך כרגע מעט סגור או מותש. אולי עברת תקופה עמוסה לימודית או רגשית – והכתב "מבקש" רגע של שקט.

לפעמים, גם הלב צריך אתנחתא. לא מתוך ויתור, אלא מתוך חיזוק. חכמינו ז"ל לימדונו בפרקי אבות: "אהוב את המלאכה, ושנא את הרבנות". המשמעות היא שעבודתו של אדם צריכה להיות מבוססת על אהבה פנימית, עניין ומשמעות – שכן חז"ל לא אומרים רק "תעבוד", אלא **"אהוב"** את המלאכה, כלומר: מצא את מה שמתאים לך, את מה שאתה מרגיש בו שליחות.

לא כל מלאכה מתאימה לכל אדם, אבל כל אדם יכול למצוא מלאכה שהוא יאהב, יתמיד בה ויפתח בה את כוחותיו. עבודה מתוך אהבה אינה שוחקת, אלא מצמיחה. היא מאתגרת, אבל לא מתישה. היא מלווה בהתפתחות פנימית ובתחושת מימוש עצמי. אחרי שנים של לימודים, מבחנים, שעות

שלחו לנו למייל MAG@TV2000.CO.IL
שאלה לייעוץ בכתב ידכם – ואולי תקבלו תשובה של הגרפולוג, כאן במגזין!
(אפשר בעילום שם כמובן).

השיר שבקע מהאסון הגדול!

כשנכנסתי לאולפן להקליט את השיר קרה משהו שלא תמיד קורה: הרגשתי שאני לא רק שר שיר, אני מדבר. אני נותן לקול להגיד משהו שאני לא תמיד מצליח להגיד בחיים עצמם. ואולי בגלל זה השיר הזה כל כך חורפי. הוא שיר של אמת. שירים של אמת אוהבים לצאת כשבחוץ קר, וכשבפנים אנחנו מחפשים חום של נשמה.

התגובות הרבות שקיבלתי על השיר הזה באמת חיממו את ליבי. כי הרגשתי וראיתי בתגובות שלכם, את מה שאני הרגשתי וחוויתי מהמסר שיוצא מהשיר הזה. אותה תחושה והרגשה שאני הרגשתי וזה סימן שהמסר מדבר בעד עצמו...

אני שמח מאוד שהשיר הזה

הגיע אליכם ומרגש אתכם. הוא לא רק שלי... הוא שלכם, והוא של כל מי שמרים עיניים למעלה ואומר בשקט: "ב ב ב ק ש ה", תשמור עלינו פשוטים..."

(צילום: הפקות ישראל)

יש רגעים שבהם מגיע שיר, ואתה מבין מיד: זה לא עוד טקסט. זה משהו שאתה מרגיש כאילו נכתב מהמקום הכי פנימי שלך, אפילו אם מישהו אחר זה שכתב את המילים עבורך.

ככה זה היה עם השיר החדש "אבא". כשהשמיעו לי את המילים, עוד לפני ההקלטה, הרגשתי שהשיר הזה נוגע בדיוק במקום שאני נמצא בו – בין העייפות של היום-יום, לבין האמונה שמחזיקה אותנו שלא ניפול.

"אבא די עיפתי מכל המלחמות..." מי לא הרגיש את זה בשנתיים האחרונות? האסון הגדול שעברנו ביום שמחת תורה, החללים, החטופים – אחרי שנתיים כל כך מורכבות – זה

משפט שכמעט כל בן אדם יכול להגיד בלי לחשוב פעמיים. ומה שמדהים בשיר הזה, זה שהוא מצליח להיות פשוט וגם עמוק. כי מצד אחד יש בו בקשה: "יריבונו של עולם, תן לי את המילים הנכונות, תן לי שגם התפילות הקטנות שלפעמים יוצאות רק בלחש – יגיעו", אבל מצד שני יש בו גם הודיה. לא רק על מה שהולך חלק, אלא גם על מה שקשה, מה שמעכב, מה שמאתגר: "על הטוב ועל הרע אני מודה".

זמן
קריאה:
דק' 1.5

להזמנות חייגו
073-321-2891

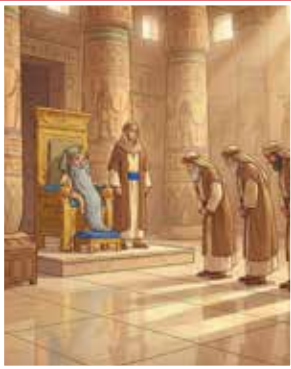
ללא
עלות!

מאירים את הילדים

לכני
ובנות
12 TV 5

מכאן 5 הקדלים

בפרשת חשבונו יוסף הצדיק מביא את אחיו לפני פרעה. רגע לפני, הוא מבקש מהם לומר שהם רועי צאן, כדי לשמר על שלומם. ילדים מתוקים, בין הציורים שלפניכם החבאנו כמה הקדלים. חושבים שתוכלו למצוא את כלם?

חידה?

מי אמר: "אלכה וארענו
בטרם אמות?"

תשובה לחידה משובע
שעבר: את שמעון.

אם ילד קטן הוא
ילדון, ומחשב קטן
הוא מחשבון, אז
סבא קטן הוא
סבון?

"נראה לך

שהמשטרה דואגת
לאזרחים, הרי אם היה
להם כל כך אכפת ממני
- אז השוטר שעצר אותי
בשבוע שעבר היה שואל
אותי גם אם אכלתי
משהו, ולא רק אם
שתיתי"

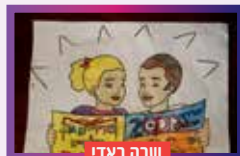
היצירות המדהימות שלכם

שילה נחמן אליהו

דניאל אטל

שרה ראדי

אביגיל ספקטור

אסתר אלמסי

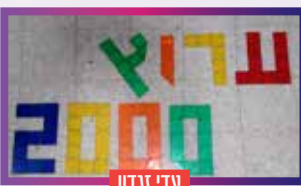
יעקב וואליאנה

רבקה ראדי

ח. אביגיל

עדי זגדון

דוד ואיר ארבל

אלישבע גרליץ

ילדי האלפים

מאיר גואטה

14

ספר התורה שהחזר לסופר

פי"ק - אסור להזכיר שמות של עבודה זרה, וגם את שמות החדשים שלהם אנחנו לא אמורים להזכיר! הברון היה כל כך נסער מזה, שהוציא מכיסו את כל הסכום ששלם לסופר ואמר לו: "קח את הכסף, וקח גם את ספר התורה שכתבת. אני לא יכול לקבל ספר תורה מסופר שלא שומר על דבר כזה!"

מה למדנו מכאן? לפעמים אנחנו חושבים: "זה רק משהו קטן, מה זה משנה?"

תחשבו על הסופר הזה שעבד חדשים שלמים, כתב ספר תורה שלם באהבה ובקדשה - אבל בגלל כמה מלים, כל העבודה שלו לא התקבלה!

אתם, ברוך ה', ילדים צדיקים שעושים חסד, לומדים תורה, מתפללים יפה - אבל אם לפעמים אתם אומרים מלים לא טובות, או שאתם לא שומרים על הלשון שלכם בדברים שנראים "קטנים" - אתם צריכים לזכר שלהיות יהודי זה בכל מלה, בכל מעשה ובכל רגע!

גם כשאנחנו כותבים תאריך במחברת, גם כשאף אחד לא רואה אותנו חברים, גם כשאף אחד לא שואל אותנו - אנחנו צריכים לזכר שאנחנו עם ישראל, ושהקדוש ברוך הוא רואה הכל!

ניתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים" עם משלוח עד הבית 052-4770297, להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי צדיקים חפשי: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש"

שלום לכם, ילדים צדיקים! תגידו, בטח שמעתם פעם על משפחת רוטשילד, נכון? זאת היתה משפחה עשירה מאוד מאוד, שתרמה הרבה מאוד כסף לבניית ארץ ישראל. אחד מבני המשפחה היה הברון רבי שמעון וולף רוטשילד, שהתפרסם בזה שהוא היה מוסר נפש על כל דבר שקשור למצוות וליהדות.

פעם אחת החליט הברון רוטשילד לכתוב ספר תורה. אבל היתה לו בעיה: הוא לא בטח בסופרי הסת"ם שהיו בארצו, כי הוא חשב שהם לא היו כל כך בקיאים בתורה. אז מה הוא עשה? הוא נסע עד לרוסיה והביא משם סופר ירא שמים ולמדן גדול, כדי שישב אצלו בבית ויכתוב את הספר תורה עד שיסיים - תמורת תשלום הגון כמוכן.

כשהסופר סים את עבודתו, שאל אותו הברון: "האם כבר קבלת קצת כסף מאנשי בזמן העבודה?" "כן", ענה הסופר, והוציא את הפנקס שלו מהכיס. הוא התחיל לקרא בקול: "בחדש אפריל קבלתי כר וקר, ובחדש מאי כר וקר..."

פתאום עצר אותו הברון והפסיק את הקריאה. "רגע!" קרא בהלם. "איר זה יכול להיות? אדם ירא שמים כמוך שכותב ספרי תורה קדושים - סופר את החדשים לפי המניין של הגוים, ולא לפי חדשי ישראל?"

הרי כתוב בתורה הקדושה: "ושים אלהים אחרים לא תזכירו לא ושמע על

את הסיפור המלא ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

ילדים עם המזגין

הילד המוקסים אורי צרפתי בן ה-11 מבני ברק שהצטלם עם מזגין "מאירים את השבת" ושלח לנו את התמונה - הוא הוזכר שלנו השבוע! ילדים צדיקים, רוצים גם? אז לקח אתם מחפשים?

היכן מסתתר?

עידן ויהונתן מחפשים את המסמון

ילדים יקרים, נראה אתכם מגלים היכן מסתתרים. 2 ארמונות 2 כסאות מלך מצרים.

הדיווח

"אני רוצה להיות חסר דאגות כמו זה שנסע אתי עכשיו באוטובוס חצי שעה ואז שאל: 'איזה קו זה?'"

חבל שאי אפשר להוסיף לגשם איזה 20 שקל שניקה את הרכב גם מבפנים...

עשרה בטבת
כל מה שרציתם לדעת על
החורבן, רגעי ההכרעה ועוד

העבר קם לתחייה עם
שרגא שמידלר

14:00 ראשון
2000 בערוץ LIVE

03-378-2000
בטלפון

2000 ערוץ

ילדים יקרים וחמודים, אתם פשוט מדחימים! בכל שבוע רגשיתם אותנו מחדש עם יצירות יפות, מקוריות וממש מרהיבות. כן כן, זה חמום לנו את הלב לראות כמה אתם אוהבים את המגזין! ועכשיו ההגרלה הגדולה מתקרבת! כל מי ששלח יצירה נכנסת מיד להגרלה ענקית על פרסים שווים. עקבו לראות אם זכיתם בפרס הענקי! ואנחנו רוצים לגלות לכם עוד: המבצע ממשיר בעוצמתי!

ההגרלה תערה ביום ראשון,
ט"ו בטבת תשפ"ו

ובעוד תקופה נעשה שוב הגרלה חדשה. לכן תמשיכו לשלח לנו למייל: MAG@tv2000.co.il ואלו רק חלק מהיצירות היפות ששלחתם לנו!

bb
שבת בקינג תיירות ונופש
shabbatbooking.com

יש שבת, יש שבת שממלאה את הנשמה!

בואו להטעין את הגוף והנשמה בחופשה
חלומית מפנקת עם אנרגיות חיוביות,
ארגז כלים מעשי לשגרה נינוחה ושמחה יותר,
ריענון זוגי ושיפור ביחסי הורים-ילדים!

במלון בוטיק ובאווירה כפרית

מלון קיבוץ שפיים

פרשת ויחי י"ג בטבת 02.01.26

בכשרות

הרב
שמואל
בורשטיין

נלאט למתדרין

ארוחות
משובחות

מרחבי
דשא

מלון כפרי
באווירה מיוחדת

משמח
הלבבות
הרב ליאור גלזר

מומחה עולמי
לשם האדם
הרב שמשון פוקס
מרבני הערוץ

073-3212965 הבטיחו את מקומכם!

הילד שלך שגריר של המגזין!?

כי לראות את הילד מאושר זה נחת!

מצרפים עוד היום את הילדים

לנבחרת השגרירים,

והלב מתמלא בגאווה ובסיפוק

שעשינו הכל למענם!

משלמים

רק עבור המשלוח,

ומקבלים את המגזינים

להפצה בחינם!

לקבלת המגזינים חייגו או סרקו עכשיו:

073-2866527

ניתן לתרום: ילפי סעיף 46 • מכספי מעשר

ניתן להקדיש את זכויות הדפסת המגזין לעילוי נשמה, לרפואה, להצלחה,
לפרנסה, לבריאות, לחינוך ילדים, לשמירה ולכל דבר שחשוב ויקר לכם!

